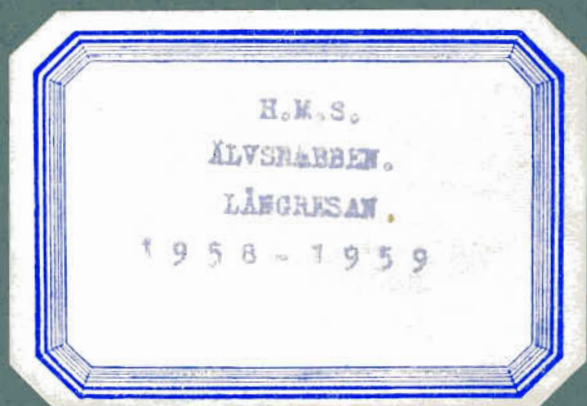

Hakan Suckers

H.M.S.

ÄLVSNABBEN.

LÄNGRESAN.

1958 - 1959

ASPIRANTDAGBOK
förd under
LÅNGRESAN 1958-59

NOVEMBER.

MÅNDAG 3. Efter en sista helg med vänner och anhöriga är så den stora avresedagen inne. CM och CSS var ombord under förmiddagen för att säga adjö och önska fartyget lycklig resa. Trots regnet hade mycket folk infunnit sig, då vi kl. 1130 kastade loss från Kastellholmen. Hela eftermiddagen ägnades åt att gå runt i avmagnetiseringsstationen i Värtan och vid 5-tiden satte vi så kurs ut genom Stockholms skärgård.

TISDAG 4. Vid utpurrningen passerade vi Blå Jungfrun, som vi kände igen sedan sommarens kryssning med skonertdivisionen. Arbeten under förmiddagen. På eftermiddagen kom vi in i Karlskrona skärgård och kl. 1530 var vi förtöjda vid kaj. Vädret är grått och regnigt och man längtar till soligare breddgrader.

ONSDAG 5. Har arbetat hela dagen med att komplettera förråden. Det är tusen och en saker som skall ombord så här i sista stund. På kvällen hade vi morseprov med mindre gott resultat. Permission för de som så önskade men eftersom det regnar stannade de flesta ombord.

TORSDAG 6. Kl. 0900 ställde hela besättningen upp på kajen och marscherade till amiralitetskyrkan, Ulrika Pia, där vi hade en kort gudstjänst. Därifrån marscherade vi med en musikkår i spetsen genom staden och defilerade förbi CMKS, varefter vi fortsatte ned till kajen och gick ombord. Där bjöds på kyrkkaffe för de anhöriga, som kommit ned till Karlskrona. Kl. 1030 blåstes "främmande från bord" och vi kastade loss med besättningen i paradstationer medan musiken på kajen spelade och en honnörsstyrka paraderade. Fartygen runt omkring önskade oss lycka till och så var vi äntligen på väg. Vi beräknar att komma till Kielkanalen kl 0800 i morgon.

FRÖDAG 7. På morgonen kom vi i tät dimma in i Kielbukten, där det vimlade av fartyg. Vid ett fyrskepp tog vi ombord lots och med hans hjälp tog vi oss in till ingångsslussen till Kaiser Wielhelmskanalen, som dess verkliga namn lyder, där vi lade till något försenade kl. 1100. Efter någon timme hade sikten blivit så pass bra att vi fick tillåtelse att fortsätta in i kanalen. Vi passerade bl.a. den imponerande järnvägsbro, där kontinentbanan korsar kanalen. I övrigt är landskapet ganska trist. Det trista intrycket förstärks dessutom av vädret, som är grått och disigt. Vid 2000-tiden kom vi till den sluss, där kanalen går ut i Elbe. Där bytte vi lots och fortsatte nedför Elbe, för att under natten komma ut i Nordsjön.

LÖRDAG 8 Vi befinner oss i dag utanför holländska kusten. Kl. 0915 passerade vi fyrskeppet utanför Terschelling. Här är mycket livlig trafik och ibland räknar man ända upp till 15-talet fartyg. I kvällen sätter vi kurs ut från land för att komma till andra sidan av Engelska kanalen. Vid midnatt passeras Dover, där vi ser ljus från land på båda sidor. Brighton passeras vid vaktombytet kl. 0400.

SÖNDAG 9. I dag skiner solen för första gången och vi passerar under förmiddagen Isle of Wight. Kl 1000 blåses divisioner med alle man och Chefen tar emot besättningen av Sekonden och går söndagsrund under däck. Kl 1030 blåses korum och alla samlas på livbåtsdäck, där fartygspastorn håller en kort gudstjänst. Resten av dagen har hela besättningen ledigt, skönt. Fartyget har nu börjat röra sig i atlantdyningen och även om ingen är sjösjuk så kanske några inte känner sig i toppform. Vi beräknar att komma ut i Atlanten någon gång i natt.

MÅNDAG 10. I natt passerade vi Lands End och Bishop Rock och trots att det inte blåser mer än 6-7 m/sek så gör sig en ganska kraftig dyning märkbar. Detta gör att denna dag mest går i sjösjukans tecken. De flesta känner sig mer eller mindre olus-

tiga och några av oss är ordentligt sjösjuka (bl.a. förf.) åtminstone på förmiddagen. I dag har vi börjat med lektionerna och vi har en känsla av att det kommer att bli ganska jobbigt i fortsättningen med både vakter, lektioner och överläsning.

TISDAG 11. I dag är ingen sjösjuk längre utan alla har vant sig vid rörelserna även om ingen är i toppform. Vädret är sämre med dålig sikt och duggregn.

Ett stim delfiner lekte framför stäven under förmiddagen. På eftermiddagen hade vi stridsutbildning för första gången. Vi fördelades till drabbningsplatser och fick göra oss förtrogna med dem. Mot kvällen börjar dyningen växa igen.

ONSDAG 12. Då vi vaknar råder en mycket kraftig dyning men nu är det ingen som känner något av den utan alla äter med god aptit av frukosten. I övrigt har vi lektioner i vanlig ordning och på kvällen får vi se en film och höra föredrag om V.S. Under natten märks det att vi kommit närmare ekvatorn. På hela natten gick temperaturen i luften aldrig under 18°C och vattentemperaturen håller sig också vid 18°. Härligt.

TORSDAG 13. I dag har vi solsken och bris från söder och alla som har rengöring på däck njuter av det vackra vädret. Lektioner i vanlig ordning och på kvällen övning i klart skepp, som mest bestod i att få ordning på förbindelserna.

FREDAG 14. Under natten har det blåst upp och soluppgången var en verklig upplevelse. Himlen skiftade i regnbågens alla färger över ett blodrött hav som bröt i skumkaskader över backen. Vindstyrkan var vid middagstiden över 15 m/sek och sjön gick ganska hög, varför några åter kände sig lite olustiga. Under eftermiddagen arbetade vi med rostknackning och målning trots duggregn och saltskum.

LÖRDAG 15. Vindstyrkan har i dag gått ned betydligt men dyningen är ganska kraftig. Under förmiddagen sedvanlig lördagsrengöring i solsken och värme. Senare på eftermiddagen ett välbehövligt tvättbyte och så lördagsvila. Kl. 1800 ringdes helgmålsringning i skeppsklockan och fartygspastorn läste en dikt av Hjalmar Gullberg.

SÖNDAG 16. En söndag bryter för andra gången in med strålände solsken. Vi har nu 22° resp 23° i luften och i vattnet. Vi börjar så smått längta efter kakiställen. Kl. 1000 divisioner med alle man på livbåtsdäck och korum. På eftermiddagen allmänt solbad och en livbåtsövning i lugn och ro. Havet är så blått att om man hade sett det på ett färgfoto skulle man inte tro det. Senare på kvällen gav Än bioföreställning på halvdäck. Filmen om förra årets långresa gav oss i viss mån ett större perspektiv på vår egen resa och gör att vi känner oss bättre till rätta ombord. Vi har nu kommit in i fartygsrutinen och alla stortrivs ombord.

MÅNDAG 17. Stor glädje ombord. I dag får vi ut kakiställen. Nu kommer man verkligen att vi har kommit söderut. Vädret är fantastiskt med strålände sol, svag ostlig bris och svag dyning. Till den angenäma känslan av slapphet bidrar kanske de ideliga felen på styrmaskin, vilka gör att vi då och då blir ligande och driver på det blå havet. Under eftermiddagen tar dock det dåliga samvetet överhand och ett intensivt pluggande vidtar. Orsaken till detta är en lappskrivning i navigation, som utlovats till i morgon.

TISDAG 18. Vädret: varmt med lokala regnbyar. På förmiddagen alltså navigationsskrivning, som faktiskt inte var så svår som vi trodde. Nu har vi också börjat med specialgymnastiken, vilket inte mottas av aspiranterna med alltför stor förtjusning, mest beroende på att den är lagd på lunchrasten. På eftermiddagen skrivning i radar, som inte alls var lyckad.

ONSDAG 19. I dag har vi 26° i vattnet och kl. 0800 var lufttemperaturen 23°. Vad den var mitt på dagen skall vi inte tala om. De flesta lektionerna hölls på däck i solskenet och under dagen har alla märkbart skiftat hudfärg. När mansedan efter att ha haft gymnastik skall försöka svalka sig i en 26° saltvattensdusch, som släpper ur sig ett minimum av vatten, då längtar man så smått efter den nordiska svalkan. På kvällen gav Än bio en föreställning. Kvällens film var "Doktorn går till sjöss" med bl.a. Brigitte Bardot och den uppskattades livligt av publiken. Det är för övrigt en rätt egendomlig känsla att sitta mitt ute på Atlanten i den ljumma passaden och se på film med stjärnor och måne ovanför sig.

TORSDAG 20. Under förmiddagen lektioner i vanlig ordning. Temperaturen stiger för varje dag. Under eftermiddagen hade vi stridsutbildning i en temperatur som gick upp till 32° i skuggan. Hbm Kristensson i mar- kan har börjat fråga om vi inte kan köpa läsk backvis i stället. Vad det nu kan bero på. Och så hyste vi ett fåfängt hopp om att vi efter allt stickande på KSS hade fått alla sprutor vi skulle ha men ack nej. I kväll fick vi ännu en spruta. När skall detta taga sin ände? När solen har gått ned är det underbart att lägga sig uppe på backen, titta på stjärnorna och höra på sång och gitarrspel.

LÖRDAG 22. Idag på morgonen vid 9-tiden siktade vi land för första gången efter 12 dygn till sjöss. Den första ön vi siktade var Desiderade i franska Västindien. Vi passerade den på 9' avstånd. Under dagens lopp har vi siktat flera öar, Petite Terre, Marie Galante, Guadelope och Dominica. Eftersom det är lördagseftermiddag har fria kvarteren legat och haft skönt på däck i badbyxor eller liknande klädsel och duschat då det kommit en regnskur. Eftersom vi inte skall gå in till utankarplatsen Iles de Saintes förrän på måndag så skall vi visst ligga här utanför och kryssa mellan öarna i två dygn. Det är hårt att vara så nära land efter två veckor till sjöss och ändå inte få gå i land.

SÖNDAG 23. På förmiddagen divisioner med alle man på plattan och korum. Resten av söndagen fördrevs med solbad och brevskrivande under det att vi sakta gled förbi den stora ön Guadelope. Att kikarna var i flitig verksamhet säger sig självt. På kvällen gav Än bio en ovanligt dålig engelsk film.

MÅNDAG 24. I dag gick vi äntligen in till Iles de Saintes, där vi ankrade i en vacker lagun utanför en liten by. Under dagen hade alla tillfälle att få komma i land och bada i det salta underbart klara vattnet. Vilken njutning efter att ha gått och längtat efter ett bad i snart en vecka. Vi tittade också på bebyggelsen och mot cigaretter bytte man till sig kokosnötter, apelsiner och halmhattar. Mot kvällen då vi lät-tade ankar verkade det som om hela öns befolkning var ute och tittade. Vattnet vimlade av de egendomliga små båtarna.

TISDAG 25. I morse kl. 0800 gick vi in i hamnen i Fort de France på Martinique. Med besättningen i paradstationer sköt vi salut som besvarades från land. Under förmiddagen gjordes diverse klargörings-arbeten och kl. 1300 fick fria vakten gå i land. På eftermiddagen fick också fria kvarteret permission och staden vimlade av vitklädda flottister. Kylta drycker av varierande sammansättning hade strykande åtgång. På kvällen var 4:e kvarteret på party hos konsuln och enligt utsago var det ganska trevligt. En del av permittenterna råkade mitt in i en stor folkfest som hade sin grund i något sorts val. Det dansades på gatorna och var litligt värre. Befolkningen är i allmänhet vänlig och hjälpsam och man klarar sig ganska bra med dålig franska och lite engelska.

ONSDAG 26. Under förmiddagen lektioner och kl. . 1200 permission för fria vakten. Värmen är ganska påfrestande och många passar på att fara ut till hotell Lido utanför staden där det finns badstrand. Det är väldigt skönt att efter badet kunna duscha i svalt sötvatten. På kvällen var större delen av

SB vakt på party hos marinkommandochefen, ett mycket trevligt party förresten.

TORSDAG 27. I dag har förf. vakt och kommer således inte iland på hela dygnet. Det frestar på att gå hamnvakt kanske mest beroende på värmen. Att t.ex. stå post vid landgången mitt på dagen när solen gassar är inte särskilt roligt. På natten är det svalare men då består uppgiften till största delen i att döda så många kackerlackor som möjligt. De förekommer nämligen i mängder på kajen. Att hålla den vita uniformen ren och snygg under ett helt dygns vaktgöring kräver också sin man.

FREDAG 28. Alla som kan begagnar sig i dag av den sista möjligheten att fara ut till Lido och bada. Under dagen får dock alltfler kännning av en besvärlig maginfluensa, som tycks sprida sig särskilt bland aspiranterna. Några är mycket dåliga och har fått läggas in på sjukan. På kvällen gavs ett party ombord för ett 80-tal personer och det var visst mycket lyckat. För övrigt börjar vi bli nöjda på Fort de France och tycker att det skall bli skönt att komma till sjöss. Ingen ombord är särskilt pigg dels beroende på för lite sömn och dels på magont.

LÖRDAG 29 Lämnade Fort de France utan några större ceremonier. Det är verkligen skönt att komma till sjöss igen och falla in i sjörutinen. På eftermiddagen allmän kapell- och strumptvätt och vila. Vid biodags gavs en mycket trevlig engelsk film "På vift med Genevieve".

MÅNDAG 30. I dag är det första söndagen i advent. Det är lite svårt att sätta sig in i det när solen gassar och temperaturen håller sig i närheten av 30° i skuggan. Inte ens korum med "Bereden väg för Herren" och "Hosianna" sjunget av kören kunde

ge oss någon vidare adventsstämning. Söndagen används .
för övrigt till vila, Nattsömnen ger nämligen inte sär-
skilt mycket på grund av värmen. Man vaknar av att
man rinner ur bingen på morgonkulan. Och försöker
man sova på däck blir man snart väckt av en regn-
skur.

MÅNDAG 1. Varmare än någonsin. Alla är mycket slaka av värmen och man nästan avundas dem som ligger på sjukan. Det är nämligen enda stället ombord som är luftkonditionerat. På grund av värmen och tröttheten gör sig en viss lättretlighet gällande men det är väl inte så farligt som det låter. Under eftermiddagen stridsutbildning.

TISDAG 2. Vi har nu fått ut salttabletter vilket genast resulterade i piggare aspiranter. På morgonen siktade vi land och efterhand som molnen lättade kunde vi se den över 5000 meter höga bergstoppen Sierra Nevada de Santa Marta. Under förmiddagen skiftade vattnet färg från den klart blå som vi vant oss vid till klargrönt. Vid middagstiden passerade vi Rio Magdalenas utflöde vilket gav sig till känna i en kraftig brun färgning av vattnet. Detta smutsgula vatten är märkbart över 20' ut till sjöss. För övrigt kan anmärkas att glassmaskinen gått över till hallonglass.

ONSDAG 3. Under rengöringen i dag passerade vi inloppet till yttre lagunen söder om Cartagena. Strax efter kl. 0800 sköts salut under inlöpandet i hamnen. På avstånd gjorde staden ett fördelaktigt intryck och våra förväntningar infriades också ty staden är avgjort trevligare och renare än Fort de France. Genast vi kommit till kaj vimlade den av folk som ville sälja preparerade krokodiler, marracas, krokodilväskor och "silver"-armband. Eftermiddagen och kvällen ägnades åt att orientera sig i staden och leta reda på badställen.

TORSDAG 4. SB vakt fick i dag fara på en rundtur i staden då vi bl.s. besåg det gamla fortet och stadsmuren från 1500-talet. De är förvånansvärt väl bevarade och ger ett intryck av att staden varit mycket starkt

befäst. Man får kanske en uppfattning om murens storlek då man får veta att den kostade 50 milj. kronor att bygga. Vidare var vi ute och tittade på officersklubben, som var en verkligt flott anläggning. I utkanten av staden ligger massor av mycket flotta villor varav de nyare är byggda i mycket modern stil.

FREDAG 5. BB vakt gör i dag samma rundtur. I övrigt är dagen lik den i går. Många passar på att göra de sista inköpen för i morgon lär vi inte få mycket fritid. Swimmingpoolen ute vid Hotel Caribe besökes flitigt.

LÖRDAG 6. Aspirantdivisionen är i dag uppdelad i en vaktstyrka och en paradstyrka. Av dessa tjänstgör vaktstyrkan som vaktkvarter ombord då paradstyrkan har parader m.m. Kl. 0800 for paradstyrkan till colombianska flottbasen för att bese sjökrigsskolan. Visningen bestod i att aspiranterna fick gå omkring och titta varefter man passerade den svenskbyggda jagaren "20 de Julio", överlämnade några gåvor, tackade och åkte hem. Kl. 1100 paraderade aspiranterna vid kransnedläggning framför Bolivarmonumentet. Därefter permission till kl. 1600. Då följde ett party ombord. På kvällen skulle sedan vaktstyrkan plus några ur paradstyrkan på ett party på officersklubben. Kl. 1800 fick vaktstyrkan order att omklädsel till helvitt skulle ske (party skulle börja 2130) varefter vaktstyrkan gick och väntade i 4 timmar på att paradstyrkan skulle komma tillbaka från en parad i samband med officersexamen i land. När de kom tillbaka var klockan 2200. Till slut kom vi i alla fall iväg. Vi anlände till officersklubben där partyt redan var i full gång. Ingen märkte när 20-talet aspiranter anlände. I varje fall märktes det inte på något sätt. Efter att ha suttit där i en och en halv timme avlägsnade sig aspiranterna lika oförmärkt och åkte hem och lade sig. Denna dag var verkligen ett praktexempel på dålig organisation och dåligt samarbete.

SÖNDAG 7. Korum i dag skulle ha hållits på eftermiddagen i stället för som vanligt kl. 1030. Nu tyckte man att det med hänsyn till besätningens pigghet var bättre att inställa det hela. Följaktligen hade man hela dagen för sig själv med undantag för vaktjänst.

MÅNDAG 8. I morse vid 7-tiden löpte vi in mellan vågbrytarna i Colon och ankrade. Där fick vi ligga ett par timmar för att först vid 0930-tiden gå in i den första av Gatunslussarna i Panamakanal. Efter att ha lyfts upp genom dessa till en höjd av 24 meter över havsytan och ha väntat en timme på mötande fartyg, fortsatte vi in i Gatunsjön. Den har ett mycket säregnet utseende. Träden växer ända långt ute i vattnet och man ser döda träd lite här och var. Det ser ut som översvämning trots att det var över 40 år sedan man höjde vattenytan i sjön. Som bekant har ju Gatunsjön bildats genom att man dämt upp Chagresfloden. Så bränningen ändrade kanalen karaktär och blev en typisk grävd kanal. Vi passerade den punkt där kanalen skär vattendelaren d.v.s. den bergskedja som löper utefter näset och sammanbinder Anderna och Klippiga bergen. Strax därpå kom vi fram till Pedro Miguelslussen där vi sänktes ett steg. Efter en kort sträcka över Mirafloresjön sänktes vi slutligen de två återstående stegen i Mirafloresslussarna. och var så framme vid staden Panama. Där lämnade lotsen oss och vi fortsatte ut i Panamabukten.

TISDAG 9. Under förmiddagen stridsutbildning med skjutning mot bogserat snabbmål. Målet bogserades av vår radiostyrda målbåt. Medelsvåra sköt med liten tub och luftvärnet med påmonterad ksp. Med hänsyn till att det var första gången sköt vi bra och AO var ganska nöjd.

Under eftermiddagen såg vi många exempel på Stilla havets djurliv. Det vimlade

av hajar, svärdfisk och sköldpaddor. Med hjälp av livbåten tog vi t.o.m. ombord en stor sköldpadda som efter vederbörlig fotografering åter släpptes i . Några påstår sig också ha sett en vattenorm. På kvällen hade luftvärnet mörkerskjutning i strålkastarbelysning.

ONSDAG 10. I dag märks det tydligt att vi kommit in i Humboldtströmmen. Temperaturen både i luften och vattnet är betydligt lägre. Denna ström är nämligen konstigt nog ända här uppe vid ekvatorn en kall ström. Detta beror på att den under sin väg upp efter Sydamerikas västkust ständigt får påfyllning av kallt vatten underifrån. Det kalla vattnet är mycket näringsrikt och resultatet blir det rika djurliv som vi redan sett många exempel på. Då vi på eftermiddagen stod uppställda i divisioner på livbåtsdäck rapporterade utkiken en simmande man förut om SB. Då vi tog ombord honom visade det sig vara Löparnisse, kung Neptuns sändebud. Han kom med bud från havets härskare att denne gärna ville komma ombord i morgon eftersom vi under morgondagen beräknades passera ekvatorn. Chefen svarade att vi med glädje skulle emotse besöket.

TORSDAG 11. Vi passerade i dag linjen kl. 1330. Redan kl. 1250 kom Neptun ombord åkande i en snäcka. Efter presentation av hovet behagade hans höghet exercera med besättningen, som med Chefen i spetsen stod uppställd på SB halvdäck. Sedan vidtog dopet. Efter behandling av Neptuns livmedicus med diverse skumma mediciner som smakade ve och fasa, togs man omhand av frisören och hans hejdukar. Där blev man ordentligt intvålade, rakade och klippt. Sin vördnad för drottning Afrodite fick man visa genom att kyssa hennes fot och sedan togs man om hand av kungens negrer. Av deras villiga händer smordes man in med svart smörja från maskin och slängdes ned i bassängen där man döptes mycket länge och ordentligt. När "sotningen" var klar och Neptun hade avtagat vidtog rengöring. Det visade sig hart när omöjligt att bli ren första gången men trägen vinner.

FREDAG 12. På morgonkulan ankrade vi utanför huvudorten på San Christobal bland Galapagosöarna. Vid 12-tiden fick fria kvarteren gå i land och många begav sig iväg inåt ön på väg mot öns enda farm El Progreso. De 7 kilometerna gick i ganska brant stigning. Vegetationen i kustbältet liknade mest arktisk tundra med lavablock och förtorkade träd, bland vilka en del jättekaktusar växte. Efterhand som man kom högre upp blev växtligheten yppigare och övergick till något som på sina ställen mest påminde om djungel. När man så småningom plötsligt kom över ett krön och fick se farmen - trodde man sig förflyttad till Jämtland trots värmen. Alltsammans var nämligen så slående likt en fäbodvall.

Törstiga av promenaden lyckades vi hitta en man som sålde Coca Cola. Två för en dollar. Nåja, det visade sig gå lika bra med ett paket cigaretter och så var den Colan räddad. Nedvägen var lättsammare och nere vid stranden väntade ett härligt bad i det svala vattnet. 20°, underbart efter den tidigare värmen. Vattnet vimlade av vackra fiskar. Påståendet att Galapagos har världens bästa fiskevatten hade vi redan på förmiddagen sett bevis på, då vi från fartyget metade upp de underligaste fiskar på löpande band. Öarna gör sannerligen skäl för namnet "De förtrollade öarna".

LÖRDAG 13. I går kväll lättade vi ankar för att gå till en annan av öarna. Santa Cruz. Vi anlände hit vid 8-tiden. Dessförinnan hade vi dock hunnit med att fira Lucia. Kören med Lucia (FL 2) i spetsen gick runt i mässar och hytter tidigt på morgonen och sjöng en speciellt diktad Luciasång, varefter alla fick kaffe på sängen.

På och vid den här ön vimlar det av underliga djur. Meterlånga leguaner eller havsödlor, krabbor, sköldpaddor (200-300 kg), sjö-

lejon, som är mycket lekfulla, hajar av olika storlekar och fiskar i alla regnbågens färger. Dessutom finns här tidvatten, något som fartygets UO samt några aspiranter noggsamt fick erfara när de badat färdigt på en liten ö ett stankast utanför fasta land. Dit hoppades det på stenar, men hem Synd bara på en del kameror. Men en härlig syn var det. UM hade ett tag bara mössan ovanom vådiset.

På kvällskvisten en underbar picnic på stranden. Chefen hade ordnat att vi fick vara på någons tomt där det såg trevligt ut, och där undfagnades vi och gästerna, öns tyska och norska befolkning, med korv och potatismos, öl och gratis chokladkakor. Sedan fick vi varsin bit jättehummor, som bl.a. Chefen varit med och fångat vid en utflykt på förmiddagen. Hummern kokades över ett bål av torra kvistar. Stämningen var fin, Än musikcorps spelade och jättekaktusarna avtecknade sig mot den mörknande natthimlen. En trevlig Luciakväll.

SÖNDAG 14. Kl. 0330 passerade vi ekvatorn i nordlig riktning. Både Södra Korset och Polstjärnan var synliga. Temperaturen både i luften och vattnet var enbart 21°. Svinkallt! Alla på bryggan gick omkring i ytterkavajer! På förmiddagen divisioner och korum i vanlig ordning, annars inget särskilt.

MÅNDAG 15. Passerade under dagen de nordligaste av Galapagosöarna. Lektioner i vanlig ordning. Mot kvällen ökande vind från nordost.

TISDAG 16. I dag har vi full storm, som t.o.m. ökar något under dagen. Förbud att vistas på backen. Senare på dagen även förbudet att beträda styrbords fördäck och gångbord. Lektioner under dagen i en dansande mindurk. Sjöarna är de största vi råkat ut för hittills och det bryter ständigt över backen och fördäck. T.o.m. uppe

i CS blir man våt av stänk. Svårt att sova under natten på grund av allt oväsen. Allt löst går i durken, det är ett farligt liv från alla pentryn och i mässarna faller både bord och bänkar omkull.

ONSDAG 17. Under natten har stormen blåst kraften ur sig och vädret blir betydligt lugnare under dagen. Vi kan i dag ha den stridsutbildning som blev uppskjuten i går. På kvällen håller fk Holmberg föredrag om Acapulco.

TORSDAG 17. Vid 9-tiden i morse sköts salut utanför flottbasen i Acapulco, varpå vi lade till vid stadens enda kaj. Staden är mycket vacker och mycket trevlig. Här finns också massor av saker att köpa särskilt silver och annat hantverk av olika slag. Det finns många fina plager och så det dominerande inslaget i stadsbilden, dollarhotellen. Bland dagens sevärdheter kan nämnas dykning från en 40 meter hög klippa vid havet och uppvisning på vattenskidor.

FREDAG 19. Tidigt på morgonen gick aspirantdivisionen ombord på två flotta bussar för att åka till Mexico City. Vägen klättrade utefter bergssidorna på ända upp till 3000 meters höjd. I 7 timmar avlöste den ena storslagna vyn den andra och tillslut kom vi så ned på den högslätt där huvudstaden ligger. På kadettskolan där vi skulle ligga över natt, mottogs vi av en musikkår, och for sedan för att äta lunch med våra svenska värdar. Efter en äkta mexikansk lunch delades vi upp i grupper med en eller två guider, som visade oss runt i staden. De flesta av oss bjöds in till svenska hem och på kvällen "gjordes" staden ganska grundligt. Under sakkunniga guiders ledning besöktes många olika sorters ställen och vi såg den mesta och så småningom samlades vi på kadettskolan för några timmars sömn.

LÖRDAG 20. Efter en fantastisk frukost på kadettskolan for vi i bussarna ut på landet för att bese de berömda pyramiderna och offerplatsen som byggdes av indianerna långt innan européerna kom till Amerika. Tiden vi hade kvar i Mexico City användes sedan till att bese Historiska Museet, gå i affärer och äta lunch. Vid 5-tiden skedde avfärden från kadettskolan. Musiken spelade och vi ställde upp och tackade våra värdar. Glada och tacksamma efter en vistelse i Mexico City som vi aldrig kunnat drömma om for vi så tillbaka till Acapulco och värmen igen.

SÖNDAG 21. Sista dagen i Acapulco. Vaktfria aspiranter badar, åker vattenskidor och hyr bilar. På eftermiddagen bevistade många en tjurfäktning, som visst var ganska osmaklig. Det enda partyt i Acapulco gavs på kvällen ombord med representer ur olika kategorier som värdar.

MÅNDAG 22. Under förmiddagen gjordes de sista inköpen på kajen och över relingen. Kl. 1100 kastade vi loss och gick ut genom Boca Chica och satte kurs norrut efter kusten. Alla är ganska slaka och vi tar det lite lugnt. Kören och orkestern jobbar dock hårt inför julen.

TISDAG 23. Dan före dopparedan. Överallt arbetas det för att förbereda julfirandet. Mest jobbas det naturligtvis i byssan. Under stridsutbildningen i dag sköt medelsvåra för första gången med stor tub och luftvärnet med egen ammunition.

ONSDAG 24. Julafton. Den efterlängttade dagen är inne. Kl 1100 blåstes julen in med julkmusik på livbåtsdäck. På eftermiddagen kom aspirantbefälet ned i mässarna för att dela ut de julklappar som kommit hemifrån. Kl 1800 började julmiddagen som varade ungefär 3 timmar. Maten var verkligen

förnämlig. Vid niotiden kom så tomten med de julklappar som skänkts av vänliga människor hemma i Sverige och det är inget tvivel om att de verkligen uppskattades av hela besättningen. Julfirandet ombord var som synes mycket trevligt och roligt men det är ju ganska naturligt att man blev lite vemodig då man tänkte på dem därhemma. Hur det är så är julen familjens högtid mer än någon annan.

TORSDAG 25. Kl. 0600 strax före soluppgången firade vi en stämningsfull julotta på livbåtsdäck. Resten av juldagen gick mest i vilans tecken. Kl. 1700 avåts en mycket trevlig julumiddag på halvdäck med underhållning av olika slag.

FREDAG 26. I dag har vi haft en lugn och skön Annandag precis som det bör vara. På kvällen gavs Millionpundsedeln av Än bio. Temperaturen sjunker stadigt och under natten började vi med kypertställ igen.

LÖRDAG 27. Lördagsrengöring i vanlig ordning. Uppsnyggnig och målning för besöket i San Francisco. Vi befinner oss i dag utanför Los Angeles dit vi skall på återvägen. Vädret kallare och kallare, alla använder kavaj.

SÖNDAG 28. På morgonen var vi inne och recognoserade den utankar plats i ögruppen Santa Barbara Islands som vi skall använda innan vi går in till Los Angeles. Korum som vanligt. Vädret är vackert men kallt med styv bris och kraftig sjö.

MÅNDAG 29. Kom på morgonen in till Monterey strax söder om San Francisco, där vi ankrade på redde för målning och uppsnyggnig. Avgång vid solnedgången.

TISDAG 30. Kl 0800 löpte vi under salutgivning in genom Golden Gate, varifrån San Fransisco erbjuder en verkligt imponerande anblick. Efter att också ha avgivit salut för marinkommandochefen vid marinbasen Treasure Island förtöjde vi vid pir nr 37. Efter diverse klargöringsarbeten fick fria vakten permission. Här väntar oss ett digert program så man passar på tillfället att titta på staden på egen hand. Människorna man träffar är verkligen vänliga och hjälpsamma och man känner sig mycket välkommen.

ONSDAG 31. Nyårsafton. Chefen höll vid niotiden på förmiddagen ett litet tal där han bl.a. påminde oss om att tänka på dem därhemma särskilt vid 15-tiden eftersom klockan då skulle vara 2400 hemma i Sverige. På kvällen var anordnat en mängd privata parties dit vi var bjudna 2 eller 3 och på så sätt firade vi nyår på amerikanskt vis runtom i staden och dess omgivningar.

JANUARI 1959

TORSDAG 1. SB vakt var i dag ute på en lång sightseeingtur anordnad av den svenska firman DUX. Den var mycket trevlig, vilket till stor del berodde på chauffören som samtidigt var en mycket inspirerande guide. Vi såg en stor del av landsbygden, en vinfabrik och ett bestånd av redwoodträd som var ganska imponerande. Dit ledde en ytterst smal och krokig och brant väg. Mycket spännande.

På kvällen hölls bl.a. en trevlig sammankomst på svensk-norska sjömanskyrkan.

FREDAG 2. Idag gjorde BB vakt i stort samma tur och för övrigt förekom en del partyn och bjudningar.

LÖRDAG 3. 1:a och 4:e kvarteren var på förmiddagen ute på privat sightseeing. Det var alltså privatpersoner som ställt bilar och tid till förfogande för att vi skulle få se staden. De allra flesta blev också bjudna på lunch. 3:e kvarteret var ute på samma sak under eftermiddagen. Många var på kvällen bjudna hem till olika familjer på middag och hade mycket trevligt.

SÖNDAG 4. Kl 1000 gjorde aspiranterna utom vaktkvarteret uppställning för att gå till sjömanskyrkan där vi bevistade högmässan. Efter denna bjöds det på kyrkkaffe. Mellan kl 1300 och 1500 skulle det vara visning av fartyget. Redan vid 12-tiden var det kö på kajen och inte förrän bortåt 17-tiden började folkströmmen minska. På kvällen var de flesta hos släktingar eller hos vänner som man förvärvat under besöket.

MÅNDAG 5. Vi skulle ha lämnat San Fransisco i dag men eftersom det råder storm med 15 meter höga vågor utanför inloppet, har vi blivit varnade av hamnmyndigheterna att gå ut. Vi väntade således hela dagen tills vädret vid 16-tiden blev något bättre och efter det att svenske konsuln hållit ett avskedstal lämnade vi med verklig saknad den vackra staden. Sjön var fortfarande ganska grov men vindstyrkan hade gått ned betydligt.

TISDAG 6. Eftersom det är helgdag i dag, 13:e dag Jul, så har vi inga lektioner och använder i stället dagen till att ta igen en del förlorad sömn. Skönt.

ONSDAG 7. Stridsutbildning på förmiddagen och lektioner på eftermiddagen. Under natten har vädret blivit sämre igen och vinden tilltar även under dagen. Vi har sjön på låringen varför hon rullar ganska kraftigt. Uppbördsskepparn är ganska förtvivlad över allt porslin och alla glas som går i durken. Annars märker vi inte mycket av den "rykande storm" som enligt alla radorapporter och presstelegram råder i våra farvatten.

TORSDAG 8. I morse vid niotiden köpte vi in till örlogsbasen Esquimalt utanför Victoria, huvudstaden i British Columbia. En musikkår stod uppställd på kajen och spelade för oss under tilläggnngen. När klargöringsarbetena var färdiga fick fria kvarteren permission. Det finns bussförbindelse med staden igen eftersom det gick en jämn ström av bilar inåt gick det bra att få gratis skjuts. Staden har ungefär 100.000 invånare och uppriktigt sagt inte särskilt intressant men den film vi fått fribiljetter till besöktes flitigt.

FREDAG 9. På förmiddagen fick vi använda örlogsbasens gymnastikanläggning, som var det

flottaste vi sett. Där kunde man idka snart sagt vilken inomhussport som helst från bowling och squash till simning. Det fanns nämligen en stor flott simhall också.

På kvällen var samtliga aspiranter inbjudna till ett party av kadetterna på H.M.C.S. Venture d.v.s. sjökrigsskolan i Esquimalt. Man hade också bjudit in flickor från Victoria och det dansades och hades kul värre. Vårt eget jazzband gjorde ett mycket bejublat framträdande. En verkligt trevlig kväll.

LÖRDAG 10. I dag har det varit ganska arbetsamt. Vi har haft visning ombord med mängder av folk som vanligt. Och så har vi spelat in ett direktsänt TV-program på en halvtimme för CBC. TV-gubbarna var här redan i går och började dra kablar och placera ut kameror och mikrofoner. När programmet var färdigt plockades allt ned med en fruktansvärd fart för att vi skulle vara klara att gå kl. 1700. Så lämnade vi alltså Esquimalt och Victoria. Under natten anlände vi till Vancouver och ankrade i English Bay utanför Lions Gate.

SÖNDAG 11. Under rengöringen i dag passerade vi den stora Lions Gate Bridge som är nästan lika stor som Golden Gate Bridge i Frisco. Kl 0930 gick vi så in till kaj mottagna av en stor musikkår. På eftermiddagen blev vi hämtade av kadetter i bilar och körda till örlogsbasen Discovery, där vi hade möjlighet att spela volleyboll och basket. Vi bjöds sedan på Coca Cola och kakor i deras mäss, där vi också fick se en film om canadensiska flottan. Senare delades vi upp i små grupper och bjöds på partyn i kadetternas hem. En mycket trevlig idé, som vi satte stort värde på.

MÅNDAG 12. På eftermiddagen fri permis för uppköp m.m. Vid sjutiden åkte alla aspiranterna buss till Discovery, där vi gick runt i små grupper med en reservfänrik i spetsen och tittade på kadetternas utbildning, de har nämligen "möte" varje måndagskväll och går för övrigt på universitetet. Tonvikten lades vid ubåtsjakt. Kl. nio inspekterade Chefen kadetterna. Han pratade med varje man och tycktes göra ett gott intryck. Sedan gick alla till UO-mässen, som lånats för kvällen som varande störst. Där bjöds på öl i kopiösa mängder: 62 man påstods ha druckit 40 backar öl. Och stark öl, upp mot 11%. Gissa om stämningen var hög. Enorm förbrödring även med kadettofficerarna. Underligt nog gick hemfärden utan missöden trots att kadetterna körde oss. Men sen så led många aspiranter svåra kval, ölets styrka uppenbarade sig rätt plötsligt. Och morgonen därpå hittades aspiranter sovande i fel mässar ...

TISDAG 13. Större delen av dagen ägnades åt att besöka University of British Columbia. Där ligger ungefär 10.000 studenter, vilket i och för sig kanske inte är så imponerande men alla byggnader var mycket moderna och ändamålsenliga. Vi tittade också på några experimenter i fysikaliska avdelningen som var mycket intressanta även om man inte förstod alla facktermer på engelska. Efter rundvandringen på "the Campus" d.v.s. universitetsområdet, bjöds vi på kaffe och jättegodas sandwiches i reservkadetternas mäss. Och efter att ha tackat och tagit adjö av våra nyförvärvade vänner for vi därifrån.

ONSDAG 14. En underbar dag. Iväg med buss vid niotiden. Efter c:a 20 minuter framme vid en linbana, som på en halv timme tog oss upp på toppen av Grouse Mountain, där härlig vit snö väntade oss. Vi (150 st) hyrde utrustning för 2 dollar

(jo det räckte faktiskt till alla) och stakade oss ut i den underbara snön och den friska bergsluften, som var 4-5° kall. Toppen ligger på 1300 meter. Någon längdåkning gick tyvärr inte för sig, för bara 1/2 av de normalt 8 metrarna var närvarande, så bara toppen och några hundra meter ner var farbara, och där var mest knagglig och oländig terräng. Men det fanns lite trevliga backar, bl.a. en av den värre sorten och där kunde man se glada aspiranter tumla nedför branterna tillsammans med furirer och andra. Men inga ben eller skidor knäcktes.

Vi fick god lunch gratis i en sån där härlig timrad (åtminstone på insidan, utvändigt var det vanligt plank) restaurang ni vet, där folk skubbar omkring i pjuck och grova ollar eller anoracker och brasan sprakar så muntert i sitt hörn, och allt är gjort av mörkt trä, och det är varmt och pysigt. Vi fick kycklingpastedj, pommes frites och kaffe. Många satt inne och passade på att skriva brev och en del åkte inte skidor alls; ocken förslappning. Men härligt var det. Nu kom också för första och säkerligen sista gången våra hederliga björnpickles fram i ljuset. Oj vad det var gott att ha något att dra ned över öronen.

TORSDAG 15 Kl. 0930 i dag lämnade vi med stor saknad den vänliga staden Vancouver som vi lärt oss tycka om under de fyra dagar vi legat här. Vi kommer alltid att minnas vårt besök där och många av oss vill säkert komma tillbaka till Canada någon gång.

Under eftermiddagen utfördes skjutningar mot ett mål bogserat av en målbogserare ur canadensiska flottan. Ganska gott resultat, särskilt för medelsvåra.

FREDAG 16. Grått och dystert väder. Alla är fruktansvärt trötta efter Vancouver och ingen får ut särskilt mycket av lektionerna, som är de sista före slutskrivningarna i artilleri och maskin- och fartygskännedom nästa vecka. Man begagnar minsta paus för att sova och mässen är en sorglig anblick mellan lektioner och vaktförfångningar ...

LÖRDAG 17. Dåligt väder på morgonen men bättre fram på dagen för att på kvällen övergå till stiltje med spegelblank dyning. Under eftermiddagen hade SB vaks aspiranter livbåtsövning. I dag är också humöret bättre och alla ser ljusare på tillvaron.

SÖNDAG 18. Dagen började med att aspiranterna i livbåtsbesättningen vid fyratiden på morgonen råkade få se en alldeles speciell aspirants fötter sticka ut mellan sängkläderna. Den lille med hornen flög då i dem, och de hämtade svart färg och beströk därmed fyra tår. Vår vän märkte ingenting. Inte på morgonen heller. Senare på dan skulle han visa upp sin fot på sjukan för behandling och fick då sjukvårdarna syn på eländet. Dessa hårt prövade män lyckades behärska sig och talade om att kallbrand utbrutit...

MÅNDAG 19. Fantastisk flit råder bland aspiranterna. Alla pluggar väldeliga till långt in på nätterna. Många går omkring stelt stirrande och muttrar för sig själva långa ramsor. Domedagen är nära.

TISDAG 20. Den mycket fruktade skrivningen i maskin- och fartygskännedom kom idag. Men inte var det så farligt inte. En hyfsad skrivning, tycker jag.

Kl åtta ankrade vi upp vid staden Sta Barbara. Meningen var att vi skulle gå till ögruppen med samma namn, men CM skrev till amerikanska UD och bad om lov för oss att ankra vid Sta Barbara några dar. Visst, svarades det, så gärna! STADENS befolkning är förtjusta över att få ta emot er. Ytterlig bestörtning, febrilt letande på kartan Ingen hade haft en aning om att det fanns en stad med det namnet. Och då var det ju för sent att backa ur.

ONSDAG 21. Och idag skrivning i artilleri på förmiddagen. Oxo detta en bra skrivning med vettiga frågor, bortsett från att frågan om huru få bort kopparavlagringar i eldrör nog besvarades lite inproviserat (alltså: med kopparborttagningsmedel ...).

På eftermiddagen SB aspiranter båttjänst. Man rodde omkring och gjorde ett litet strandhugg, allt till fromma för fotograf Dossel och långresefilmen.

På kvällen fria kvarteren (1, 3 och 4) permis. 3:e kvarteret på dans i Veterans Memorial Hall, och några ur 1:a på kafferep hos äldre tant, som löjtnant Breide sa i högtalaren för att Rämnas lite på de ovilliga aspiranterna, när han talade om hur dags de skulle ställa upp. Men det var mycket trevligt. Man började visst med två stadiga groggar...

TORSDAG 22. Idag BB aspiranter båttjänst. Vi riggade livbåtarna och seglade omkring en härlig timme i det sköna vädret. Kl ett alla aspiranter iland till en gymnastiksal, som lånats av sjövärnsskårens lokala motsvarighet. Skönt med en ordentlig lokal efter att ha kravlat omkring på livbåtsdäck i tre månader. Därefter fotboll asp-Än A-lag. 5-0 till Än. Övriga sprang omkring på beachen och hade det enormt härligt. En del tappra badade.

Sedan 2:a kvarteret permis till kl sex. En mycket lugn och fridfull och vacker stad, men ändå ingen håla. Där fanns allt att köpa. Ca 50 - 60.000 invånare.

FREDAG 23. Alla var uppe i ottan idag. Långsamt och majestätiskt gled vi in till kaj vid örlogsbasen i Long Beach. Vi sköt våra saluter och man välkomnade oss med musikkår på kajen.

Redan klockan tolv gick första evenemanget av stapeln. Alla fria aspiranter for till Marineland, en timmes resa med buss. Ett fantastiskt jätteakvarium med dresserade valar, sälar, delfiner bl.a.

På kvällen välkomstdans i Elk Temple, ett pompöst klubbhus till en amerikansk loge. Nästan alla vaktfria på hela fartyget var med. Många och söta flickor, mest svenska, och en välförsedd bar. Alla hade trevligt och trivdes gott. Kl ett

avfärd, hemma strax före halv tre på mårronkulan.

Och i maskinrummet myllrade arbetare, ty stora pannan är på bommen. Under att den inte exploderade, säger maskinfolket. Stopp i kylledningarna, nämligen, så en vägg började smälta. Den buktade ut sig och bildade en påse...

Chefen fyllde 50 år idag. Stort firande och mycken uppvaktning. Aspiranterna gav cigarettsskrin av silver, som han blev mycket glad över.

LÖRDAG 24. Idag utflykt till Disneyland och Knott's Berry Farm med start kl 0815 och hemkomst vid femtiden. Oxo här ca femkvarts bussresa. Avstånden är ofattbara här.

Om utflyktsmålen kan inte skrivas nog, det var helt fantastiskt. Först strövade vi runt i Disneyland ett par timmar. Där fanns allt, rena paradiset för barn i alla åldrar. Kan inte fatta hur ens Disney kunnat få ihop pengar till en sådan investering. Fast nu inbringar det jättesummor. Mest imponerande var en modell av Jules Verne's Nautilus.

Sedan bjöds vi på lunch på Knott's Berry Farm. Kylling. Sedan hade vi en stund på oss att gå och titta. Särskilt Ghost Town, en Wild-weststad m/90, var sevärd. Rena lustgården för en nyfiken nordbo. Vi skulle haft en vecka på oss bara.

På kvällen dans vid California State College. Alla fria asp, off och up var där och dansade med idel söta flickor. Och trevliga oxo. Gårdagens dans förbleknade redan vid jämförelsen.

Alla hade med sig mössband att knyta om halsen på flickorna och det gjorde succé. Hemfärd genom svår dimma, hemma efter kl två på morgonen.

SÖNDAG 25. Idag inget särskilt program. Gudstjänst på morgonen i San Pedro. Pastor Malmeström från San Francisco har rest ner hit och han höll predikan. Efter kyrkan blev många uppluckade av vänliga människor och omhändertagna hela dagen.

Stackars andra kvarteret hade vakt idag. Stackars för att det var visning, och andra kvarteret har haft alla visningar hittills.

När man sagt samma sak till tiotusen människor och hört dessa tiotusen fråga nästan exakt samma frågor, då börjar det bli svårt att få stora tjänsteleendet att sitta uppe. Och vi har samma platser var gång, så vi börjar kunna grejorna.

MÅNDAG 26. Idag hade vi en heldag med reservkadetter ur amerikanska flottan som studerar vid UCLA uppe i Beverly Hills. Vi blev först visade runt inne på universitetets område någon timme, varefter vidtog lunch. Kadetternas befäl samt två av de ledande inom universitetet, två prästmän, deltog även i lunchen och höll varsitt kortare anförande, varefter en aspirant tackade för besöket och överlämnade KSS vapensköld samt en bok. Sedan vidtog ytterligare någon timmes kringvandring, varpå man samlades att dricka öl och träffa söta flickor på en fraternity, en slags klubb.

Efter middagen bjöds vi på bio nere i Hollywood, på Windjammer, och sen var det lagom att åka hem klockan tolv.

TISDAG 27. Sightseeing till Universal- Internationals studios i Universal City. Ett jättestort område med studios och en massa kulisser i form av byar och små stadsbitar från varierande epoker och världsdelar. En fantastisk bluff alltihop, men det såg äkta ut.

Vi fick oxe titta in i en studio och se på : inspelningen av en scen ur någon enklare djungelfilm. Milde petter vilket rabalder för en sådan liten scen. Inget jäktande förralldel, men man ändrade och hade sig i det oändliga.

Resten av dagen fri, vi shoppade och träffade bekanta eller gick och roade oss.

ONSDAG 28. Hela dan fri, underbart. På kvällen var vi inbjudna till UCLA graduation dance på Beverly Hilton hotel, ett sådant där ställe där en minimal slurk juice kostar flera krånor. Man såg gärna att vi medförde egna damer, något som givetvis glädde dem som fått en liten vän vid någon av de tidigare danserna.

Dansen höll på från nio till halv ett, med prisutdelning och uppträdanden som mellanspel.

Men det var gott och väl fyra mil till Än, så något större antal aspiranter hade inte infunnit sig ombord vid permissionstidens utgång klockan ett. Isynnerhet som man givetvis inte kan lämna en dam vind för våg, även om hon råkar bo ett par mil åt andra hållet...

TORSDAG 29. Kl elva lade vi ut från kajen till tonerna av en musikkår som spelade något mystiskt, varunder vi stod i givakt.

Medan LA sakta tonade bort i fjärran började vi återgå till mera normala förhållanden. De som ännu orkade hålla något ögonlock på glänt - många sov bara någon timme i natt - hm - började tvätta smutsiga kapell eller försöka få ordning på sina grejor. Det är kusligt en sån oreda det blir bland prylarna under en hamnvistelse, man bara hinna inte med någonting sådant som städning eller tvätt, man hinna knappt med nåt mer (ombord alltså) än att äta och sova lite.

Och, fasa, kapten Hagwall passade på att ta igen förlorade gymnastiktimmor på förmiddagen.

Och på kvällen återupptog även styrman Nilsson verksamheten med ett signalprov för BB vakt. Det är kärvt i marinen.

FREDAG 30. På fm lektioner i vanlig ordning. På em stridsutbildning, bestående huvudsakligen i genomgång av artilleriexercisreglementet, riktövningar och laddövningar. Under en laddövning med 15 cm övningsapparaten skadade en aspirant handen. En projektil (som väger bortåt 50 kg) hade blivit ansatt, men började glida bakåt. För att hindra den att falla ur, stoppade han in fingrarna i "loppet". Den stannade!!!

I skymningen strömmade aspiranter i oanad mängd till sextantförrådet. Mången hade nämligen glad i hågen gått att jämföra listan med erforderligt antal höjder av olika slag med förrådet av tagna höjder. Sen bar det iväg till bryggan med aktningsvärd hastighet...

LÖRDAG 31. Dagen började med ett varv kring Rocas Alijos, några små klippor som sticker upp ur havet ca 150 nm från nedre Californiens kust. Sedan lördagsrengöring i stor stil. Men det var klent med närvaron för aspiranterna, för vi hade gymnastik igen, alla kvarteren!

På kvällen visade Än bio filmen "Massor med whisky", som väckte stort jubel...

FEBRUARI

SÖNDAG 1. Divisioner med alle man kl tio. Chefen tackade för all uppvaktning på sin 50-årsdag och lovade att som ett litet tack bjuda alla på tårta till kaffet.

Sen höll pastorn ett rejält korum, ffg på länge förresten, vi har varit iland alla söndagar. Efter korum gick Chefen rond på fartyget.

Eftermiddagen pluggade vi och pysslade med våra höjder. Vid tretiden gick ett lager till propelleraxeln varmt, så det var bara till att driva kring på det blånande hav det! Vid niotiden på kvällen satte vi igång igen.

Chefen hade middag för andra aspirantkvarteret på kvällen och det hela var mycket trevligt. Vid niotiden, mitt under det man satt till bords, kom sekonden inbubbandes på en haj!!! Stor uppståndelse! Resan räddad, tyckte Chefen, för det var den första haj vi fångat. Ca 140 cm.

Fjärde kvarteret plus de av andra som inte var på middag samt hovmästaren hade oxo fest med hjälp av söndagsmiddagen, söndagsölet, vin mm (hm) som trollats fram och diverse läckerheter som mobiliserats från byssan och förråd med hjälp av stor talförhet. Till halv tolv fick de hålla på, men de flesta slocknade vid tiotiden.

För övrigt ag-skjutning mot tomglas o. dyl. på eftermiddagen.

MÅNDAG 2. Ordinarie lektionsdag idag. En hastigt växande skugga faller tung över aspirantdivisionen: besförsvaret! Alltså avstjälningsplatsen för fd aspiranter. Ingen nyhet för befälet, för exakt vid samma tid varje år på långresan börjar griniga och hemlängtande aspiranter knota om avsked och i mässorna är skrävelmakarna igång och svärta ned allt militärt och talar om för alla, vare sig de vill höra på eller inte, att

JAG tänker inte finna mig längre, jag slutar. Visst slutar många, ibland fler än befälet tänkt sig, men alltid färre än vi själva tror. För när hemmet närmar sig återtar aspiranternas livssyn sina mera normala, ljusa färger igen.

TISDAG 3. Stridsutbildning på fm Ingen skjutning utan genomgång av åtgärder före, under och efter strid, framför allt i avseende på sårade. Och huru frakta omkring folk på bårar samt var dessa finnes.

På lunchen livbåtsövning. Som vanligt gick det mycket knaggligt att hissa båten. Det förargliga var bara det att besättningen utgjordes av enbart officerare, med Chefen som styrare. Nåja ...

På em gick kapten igenom vad som händer med oss aspiranter i fortsättningen, vart vi kommer i sommar och sådant. Trevligt.

Kl åtta film i skyddstjänst. Instruktioner om hur man skall göra i olika situationer.

Nu börjar vi sova på däck igen. Det är en himmelsvid skillnad gentemot de kvava mäsarna.

ONSDAG 4. Stridsutbildning på fm igen. Idag sköt vi A-skjutning mot ballonger för luftvärnet och mot en boj för medelsvåra. Mera sjukvård.

Händelserik lunch idag igen: motorbåten 1 skulle hissas efter att ha bogserat vårt vanliga mål. Dvs försöka duger, för hur det nu var så sjönk målet innan första skottet lossats.... När båten kom långsides, befann sig målet i andra änden av bogserwiren, sisådär en hundrafemtio meter rätt ner! När vi försökte rädda det, brast wiren. Sen skulle vi hissa båten. Allt gick bra till att börja med, men sedan: högre och högre kom båten. Till sist var ginorna "två block", men spelet gick fortfarande. Det kunde bara gå på ett sätt, en gina brast. Lyckligtvis var be-

sättningen i båten med på noterna, de hade varsnat faran i tid, men ingen på däck hade uppfattat deras rop. Men ingen skadades utom en aspirant, som kom i kläm i spelet, och båten klarade sig någorlunda. Den var klar igen efter ett par veckor. Så varför gråta över spilld mjölk?

TORSDAG 5. På morgonen skrivning i sambandstjänst för sjöaspiranterna. Tämmligen obehagligt.

Eftermiddagen ägnades åt en mindre stridsövning. Tyvärr rätt kort, men intensiv. I fingeringspersonalens spår syntes simulanternas mångfald, döda och skadade, och div brandposter sprudlade mer än nyttigt. 12:e kanon ur funktion, flera döda och skadade vid 11:e, där ett lopp sprängts, flera brandposter bortsprängda, bryggan skadad, maskintelegraf och styrning samt all telemateriel ur funktion. "Jag ringde då till bryggan, men där svarades det, att här är vi alla döda och telefonsystemet obrukbart, så jag fick ringa av." sa maskinchefen vid genomgången. Gissa om vi skrattade! Träff vid 13:e oxo. Chefen frågade vid genomgången DiB 13 vad han gjort åt de sårade. "Nja, det var bara langarna, så dom fick ligga". Mera gapskratt. Fjärde kanon helt bortblåst, läcka vid mäss 6. Plus div smått och gått. En mindre övning alltså! Men nog så nyttig och betydligt roligare än vanlig stridsutbildning.

FREDAG 6. Skrivning i sambandstjänst idag igen. Denna gången gällde det en uppslagsskrivning i ISB på bara en timme.

Vid fyratiden kom det över högtalarna: "klargör för fartygets övergivande". Det gick rätt smidigt att komma på plats, men en sak klaffade sämre, livbältena. De var bortbytta eller saknades helt i flera fall.

Idag mötte vi vårt första fartyg på flera dagar, Christine Maersk, Danmark. Chefen bjöd befälhavaren på lunch, men denne hade tyvärr inte tid, utan avböjde.

På kvällen hade Chefen middag för de aspiranter ur 1:a och 4:e som inte varit där förut.

LÖRDAG 7. Stor rost- och målarfäragsknackningskampanj igång. Bl.a. lejdarna till halvdäck angripes av flitigt surrande asp. Vi har nämligen ombord tvenne rostknackningsmaskiner, såna där saker som alla asp drömmer om att få använda på balkongdäck någon hundvakt, när det kommanderats knackning. Dom HÖRS nämligen.

Rätt grov sjö idag, vi tangerade en storm inatt.

Än-bio gav "skeppsbrutna i paradiset", en livligt uppskattad tokrolig fars.

SÖNDAG 8. Ganska så hårt väder vid det här laget. Vi gör bara 6 - 7 knop sedan igår kväll. Vinden friskar i, styv kultje och mycket grov sjö enligt loggen. Eventuella iakttagare kan få se små lägermössor fladdra bort över havet som sakta fallande höstlöv. Sekonden t.ex. blev av med för 30 kr mössa under rengöringsinspektionen.

Vi skulle egentligen ha devierat magnetkompasserna idag, men vädret är för hårt. Så vi får hoppas att gyrot inte mankerar på resten av resan heller, för vi har inga som helst devieringstabeller!

MÅNDAG 9. Idag gick vi in till Puntarenas i Costa Rica. Ingen salut, för då hade folk börjat skjuta på varandra i staden. Men vi gjorde en ytterst graciös tilläggning istället. Medan den pågick, rodde vi i 2:a kvarteret kring i SB livbåt, som sattes i sjön för att ej vara i vägen

vid tilläggnngen (BB båt sjösattes senare), längs stranden och tittade på alla badande flickor och vi solbadade, hörde på radio, frossade på en öppnad burk nödproviant, som vi hittade i båten, och löjtnant Wik, som var styrare; bjöd cigaretter laget runt, och mera sånt. Den andra höll på med en massa smutsiga wires m.m. under de två (!) timmar spektaklet varade. Hjältarna i sammanhanget var den musikkår, som hela tiden stod uppställd i solgasset på kajen.

På kvällen skulle vi "göra" stan, en dammig liten håla med barer i saloonstil, och folk med revolverar i bältet. Stan var 300 meter tvärs över och några kilometer lång. Men gott om krogar. För övrigt mest mindre arkitektoniska mästerverk av korrugerad plåt, gamla sockerlådor, vissna palmblad och sådant.

Till att börja med LÄNSADES en krog totalt, ej en droppe fanns det kvar !!!! Sen skingrades folket lite och gick till olika skumma ställen med mera dryck och med flickor som gärna tog hand om en svensk sailor. Men jag är rädd att vi hade nästan för "roligt".

TISDAG 10. Kl fem utpurrning, varpå alla aspiranter utom fjorton olyckliga, som lot-tats att stanna kvar, for till San José, huvudstaden, belägen elva svenska mil upp i bergen på ungefär 2000 meters höjd, per extratåg. Vi kvarvarande jobbade flitigt. T. ex. vaskade gunrumsmattorna hela eftermiddagen istället för att skriva våra bestickjournaler.

Och de övriga kom efter en fyratimmars tågresan genom den mest vidunderliga terräng fram till San José, där de inkvarterades på ett fantastiskt hotell, Hotel Balmoral, där de förlades två och två i de mest luxuösa rum. Många förklarade oxo efteråt att den största behållningen var just detta att låta sig sakta föras bort på sömnens flod i dessa

underbara pauluner. Och där fanns bad till varje rum, och man behövde bara ringa, så kom en tjänstemande svävande med rom eller vad man nu behagade önska.

Annars gick vistelsen åt till shopping, sightseeing och paradering.

ONSDAG 11. Som liten compensation fick de som vaskade mattor igår följa med på en segeltur i ena livbåten tillsammans med MD, ljt Wik och fk Sondén och Jacobsson. En heldagstripp från nio till fem, med iskyld öl m.m. i en box. Två andra aspiranter fick en jeep med privatchaufför till sin disposition av områdesbefälhavaren, major Rojas, och åkte några mil upp bland bergen och tittade på byarna och utsikten.

I San José åkte man ut till en stor vulkankrater ett par mil utanför staden och vid tolvtiden tog man tåget hem till Snabben. Så till kvällens övningar var vi alla samlade igen.

Det påstås förresten att man sänt efter lätta flickor från San José för att täcka efterfrågan...

TORSDAG 12. Igår kväll en lite tråkig sak. Två aspiranter kom någon minut för sent ombord på natten och fick skällning. Detta kom blodet att svalla över, så vederbörande knallade upp till löjtnant Breide, väckte honom och bad att få lägga in om avsked. Nå, det kunde väl vänta till nästa dag, tyckte han. Men den heliga vreden höll i sig över natten, så nu är vi bara 54.

Vid åttatiden pampig avfärd med musikkår och trupper på kajen.

Resten av dagen skulle vi få ägna helt åt våra bestickjournaler, som skall vara färdiga nu på söndag med sex höjder och två beräkningar av solens upp- och nedgång och två kurskontroller. Det är en förskräcklig massa jobb. Isynnerhet som det ihte

får finnas minsta skönhetsfläck.

Men tro bara inte att vi fick vara ifred! Kapten Hagwall jagade oss med gymnastik, doktorn med cyklingar och styrman Bergalm med signalprov! Gurr!

FREDAG 13. Fredag den 13 alltså! Men peppar, peppar, intet gräsligt hände.

På morgonen stridsutbildning, enbart instruktioner och genomgång av alla de fel vi gjorde oss skyldiga till under stridsövningen för en vecka sedan.

På em lektioner i vanlig ordning. Vi håller oss helt på däck numera, det är liksom lite varmt.

Kvällen bjöd på en trevlig raketskjutning med sju femcentimeters raketer. Någon båt kom aldrig i sjön, men vi riktade kanonerna mot ljusen, så det gick ändå.

Vi närmar oss Panama nu, det märks på alla fartyg vi siktar. Men det var ena slöa racekare vid signaleringen beträffar, bara ett fåtal tyx kunna reglorna!

LÖRDAG 14. Än:s fjärde passage genom Panama-kanalen ägde rum idag. Den här gången fick aspiranterna stå till rors hela tiden.

Halva Colombianska flottan låg i Balboa, där de ankrat upp i väntan på att få inpassera i kanalen. Jagarna 20 de Agosto och 7 de Julio, som vi ju känner igen, några fregatter samt en tanker.

Bortsett från de som hade vakt, var det inte många som stack näsan ovanför däck. I morgon skall nämligen bestickjournalerna obönhörligen vara färdiga, så nu sitter bleka män och svettas och skriver till senan natt.

Som gäster ombord medföljde colombianske ambassadören Brandel med fru samt ambassadsekreteraren från Mexiko och den Mexicanske SKF-direktören.

SÖNDAG 15. Divisioner med alle man kl tio på livbåtsdäck. Chefen var arg. Nån gumma i Äppeltofta misstänkte någon för att ha fifflat med hennes julpaket till Än och nu hade hon skrivit för att höra, om det möjligen kommit fram. Så Chefen var vred och undrade vilket förb.. få som inte skrivit och tackat.

Sekonden utgjöt lite galla över vårt dåliga uppträdande i Puntarenas. och det hade han rätt i. Vi misskötte oss, alla tvåhundra sjutio.

Och pastorn dundrade bla över köttets lustar i en god predikan.

I övrigt en inställd deviering idag, sjön gick för hög.

Ingen film heller.

MÅNDAG 16. Vanlig dag. Arbeten för ena vaktens aspiranter, lektioner för den andra. Vi skall ha en snygg båt att visa upp i Kingston.

På kvällen föredrag om Kingston. Fänrik Sondén svarade för det med all heder.

Hur det nu var, efter myttje trasslande hit och dit och skumma resonemang, är vi 55 aspiranter nu. En av de två fick en chans att ändra sig och tog den chansen.

TISDAG 17. På morgonen ankrade vi upp utanför Pidgeon Island, 30 nm från Kingston. En förtjusande idyll helt enkelt, rena söderhavet med vajande palmer, en underbar sandstrand, intressanta korallrev med koraller av olika slag och i alla möjliga färger, sjöstjärnor, sjöborrar, sjögurkor. Underbart för trötta sjömän!!

Vi åkte iland i två omgångar, BB vakt av alla kategorier på morgonen och SB på em. Vi badade och strosade omkring och njöt.

ONSDAG 18. På morgonen seglade vi in till Kingston. Först gick vi in till en oljekaj längst in i viken och låg där till kl fyra! Så gissa om vi i andra kvarteret var glada över att ha vakt idag!

Vid ett-tiden hade vi uppställning på livbåtsdäck. Då kapten sa "lämna av", besvarades orden av en negerdegos med flott honnör och allt! (Han höll på med telefonen)

Vid fyratiden kom vi till vår ordinarie kajplats mera centralt belägen.

SB aspiranter var bjudna på dans på kvällen på Myrtle Bank Hotel, jätteflott, och förtvillet romantiskt med palmer och stjärnor och sådana saker i trädgården, där man oxo dansade. Och mycket söta flickor!

Tämligen oärliga negror stryker omkring. En knöck massor med cigaretter för folk i dag. Den härpå blev han igenkänd, jagad, kastade sig överbord men blev fasthållen i en fot, slingrade sig loss, simmade bort under kajen, jagad av vilt pistolviftande poliser, och blev till sist fast. Vid det laget hade han dock fått halva familjelyckan avskuren någonstans, så han var rätt spak! Han får ett par år för cigarettstölderna! Ting i övermorgen.

TORSDAG 19. På förmiddagen rodde BB asp över till Port Royal, ca fyra nm från Än, och tittade på hur Nelson hade det när han var här, var han brukade stå och var han åt och sådant. Vi var oxo in i en kyrka, där man förvarade en del silver-saker efter Nelson.

Det som uppskattades mest var dock den klubb där vi förtöjt. Där fanns nämligen en bar! Mycket flott sak. Enär det var skralt om växel, uppstod vissa svårigheter. Då inskred en klubbmedlem och betalade notan!

Härligt bad sedan på vägen hem, mitt ute i viken.

Alla kommer hemsläpandes med enorma korgar som kan fås för det facila priset av 10/-, ca sju kronor, på en marknad uppe i staden, där finns förresten en otrolig massa billiga saker av bast eller något ditåt. Rotting kanske. Hemska skjortor är oxo populära.

På kvällen officerare och underofficerare plus två aspiranter på stort gardenparty på ett exklusivt hotell. Konsumn bjöd.

I övrigt gick man runt på de krogar staden har att bjuda på. Nattlivet är dock rätt torftigt i jämförelse med det myllrande livet på dagarna.

FREDAG 20. Engelska lyxkryssaren "Mauretania" här med dollarstinna turister. Genast åker priserna i höjden...

Kappprodd mellan kvarteren på en bana om ca 1200 meter. 1:a vann, följt av 2:a, 4:e och 3:e.

Ett omtyckt utflyktsmål är den botaniska trädgården någon mil utanför staden. En utsökt samling orkidéer bl.a. Överhuvudtaget skall man nog söka sig ut i stadens omgivningar. Det finns bl.a. ett alldeles nybyggt universitet, som man med all rätt är mycket stolt över.

På kvällen en speciell show för Mauretania med inhemska calypsodanser och trevlig musik, och det var klart man passade på att se den, allra helst som den var gratis.

Annars bara fler korgar! Dom är på bortåt en halv kubikmeter!

Det är rätt farligt i kvarteren närmast kajen. Folk har en benägenhet att samlas omkring en...

LÖRDAG 21. Sista dagen. Stora lördagsrengöringen på morgon, som vanligt om lördagarna. Sen sprang alla iväg för att köpa de sista korgarna att ta med hem. Mer än hälften av alla aspiranter har en jättekorg vid det här laget, mässarna och min-durken är fyllda till taket med fullproppade korgar.

Orquestret tutade på Myrtle Banks en dryg timme vid lunchtiden. En synnerligen uppskattad underhållning. Hotellträdgården var fullsmockad med lunchätande dollarturister. Efteråt bjöds orkestern på en utsökt lunch som tack.

Alla turistångarna, tre stycken, seglade idag. Kvar är bara Än, två amerikanska jagare, och en brittisk fregatt, så turistaffärer och barer klappade ihop redan vid åttatiden på kvällen. Återstod alltså inte särskilt mycket, men taxichaufförerna visste förstås en mängd "bra" ställen att åka till ...

SÖNDAG 22. Tidigt på morgonen gick vi från kaj och lade oss till ankars en bit ut. Kl tio, sedan konsuln gått från bord, lämnade vi Jamaica och satte kurs mot Cayman Islands.

Och idag hade IKO äntligen tur med sin deviering, vädret var någorlunda.

Annars ingenting särskilt att göra.

Alla tog det lugnt, eller gjorde i ordning skåp eller tvättade vittvätt.

På kvällen aftonbön vid platsen för vår salig skepsklocka. Den är nu nedmonterad då sprickan bara blev värre.

MÅNDAG 23. På fm stridsutbildning, genomgång av ammunitionshissar och ammunitionens märkning.

Och idag inflöt högtidligen från CM ett meddelande att det numera finns en fd asp på Än.

Vid lunchtid ankrade vi upp utanför Georgetown på Grand Cayman, en fantastisk låg ö, knappt skönjbar ovan horisonten förrän vi var alldeles in på den.

Georgetown är inte måttligt civiliserat, fem flygturer i veckan till Miami, tre till Kingston och en till San José, dessutom fraktflyg plus en massa turistångare som ankrar här då och då. Ett par tusen invånare. Hela ön sju-åtta tusen. Asfalterade gator och mycket bilar.

På kvällen var 15 aspiranter bjudna till Beach Club, där man bjöds på orkester och underbar, månbelyst sandstrand och en del riktigt söta flickor, däremot fick man bjuda sig själv på drinkar. Men det var ett trevligt ställe, vi hade inte väntat oss mer än en obebodd ö, och så dansade vi på en exklusiv klubb!

Man ordnade en limbo-dans. Den går ut på att dansa sig under en stång som hålls en bit ovanför golvet, lägre för varje varv. Förr i tiden brukade sådana danser anordnas för slaverna, och den som kunde dansa lägst blev frigiven. Kvällens segrarinna var nere på ganska så låg höjd. FI gjorde en bejublad insats med en kul uppvisning, men de låga höjderna var lite för svåra för hans långa ben. Men kul var det.

TISDAG 24. Lektioner hela dagen. Det är mycket varmt.

Efter lunch divisioner med alle man. Chefen dundrade över spriten. Vid hans fötter stod fem flaskor rom, som umhändertagits. Väbeln fick i uppdrag att krossa dessa syndiga flaskor, och strax därefter hördes det tragiska klirret av en flaska alkohol som brister ...

Efter kl fyra permission. De flesta störtade sig huvudstupa till närmaste badstrand. Några fick tag i pyttesmå skotrar, modell "Mustad folkskoter", som kunde hyras för 75 amerikanska cent i timmen. Ett par andra aspiranter hyrde en bil tillsammans med några skeppshantverkare och åkte kring så långt vägarna räckte. Det var egendomligt att köra vänstertrafik igen (det gjorde vi förresten på Jamaica oxo) efter alla höger-länder.

På kvällen dansade vi på Yacht Club, Beach Club eller Galleon Beagh Hotel. Det ena stället luxuösare än det andra. Synd bara att det var så pass ont om flickor.

En verklig upplevelse var att bada i mänskenet, med marelden glittrande vid var rörelse och underbart, ljummet vatten och i fjärran svag musik från någon klubb!

ONSDAG 25. På morgonen bogserades aspirant-divisionen in till en härlig badstrand med kristallklart, genomskinligt vatten med en sällsynt blå lyster.

Vi badade, simmade 5-600 meter längs stranden och sprang sedan tillbaka och spelade polo vid båtarna eller åt andra hållet på en längre språngmarsch för de som hellre ville det.

Sedan solade vi oss, slöade, lekte i vattnet, kastade sand på varann eller plockade snäckskal längs strandkanten.

Och resten av dagen stannade vi ombord och hade lektioner och hissade båtar och hade signalering. Kl 21 lättade vi ankar och lämnade denna trevliga ö bakom oss.

TORSDAG 26. Stridsutbildning på förmiddagen. Första delen av den gick åt till att sätta den enda icke trasiga motorbåten i sjön, titta på den någon halvtimme där den guppade så snällt på vågorna, med en motor så tyst så tyst! Sedan fiskade vi upp den igen och nöjde oss med att skjuta på ett stillaliggande mål.

Första skottet från förliga 15-cm kanonerna (stor tub idag) lade ett TJOCKT rökmoln över hela fartyget. När detta Egyptii mörker omsider lättade, visade det sig att ett cm-tjockt lager fett lägrat sig över församlingen. Man sköt nämligen i lovart, och särskilt andra kanon hade hävt extra mycket ävja i loppet sist man smorde in det ...

För övrigt lektioner. Sista tälmen uppslagsskrivning i STM, tämligen lätt, men med diverse fällor.

På kvällen mer stridsutbildning i form av film och föredrag om atombomben.

Idag siktade vi Cuba.

FREDAG 27. Vi gick hela dagen längs Cubas nordkust. Vid middagstid steg en skimrande sagostad upp vid horisonten. Den gled allt närmare oss, och vi beundrade dess glittrande sjösidan. Det var Habana, den omsjungna staden, som såg så vacker och fridfull ut i solskenet trots den blodiga revolution som ännu inte ebbat ut mellan dess ståtliga skyskraper.

Sedan staden försvunnit i diset, satte vi igång med väldig energi att måla fartyget inifrån och ut. Sekonden snyggade upp livbåtar och övriga fick ju inte vara sämre. Så till middagstid hade vi fått ett riktigt snyggt skepp.

Kl sju höll fänrik Jacobsson föredrag om Key West och S orienterade om programmet.

Kl åtta gav Ån bio "Vingar över Malta".

LÖRDAG 28. Löpte in till Key West kl nio i strålande sol. Vi sköt våra saluter, den ena för Nationen och den andra för Amiralen.

Efter lite trevlig gymnastik på backen och ivrigt läsande av alla brev som kommit, fick vi ge oss iväg. Alla rusade genast till PX-storen, men den var stängd till på måndag. Mycket tråkigt!

Staden var liten. Man promenerade ledigt längs huvudstråket på tio minuter. Det hette Duval street och var ungefär lika långt som Ronnebygatan i Karlskrona. Staden motsvarade förresten Karlskrona i många avseenden.

Något speciellt att köpa fanns inte, men man måste ju ha något till de sista släktingarna och vännerna på den långa listan, så det blev en hel del köpt i alla fall.

På kvällen inte mycket att göra, men

barerna är öppna till kl fyra på morgonen, så
där har man ju i alla fall en chans.

MARS.

SÖNDAG 1. Det Stora Äventyrets Dag för 48 aspiranter. Sju stackare höll vakt över vår kära skuta. Kl sex utpurrning, kl kvart över sju buss till flygfältet, där en DC-3:a och en DC-6:a, båda av Navymodell, väntade på oss och några officerare och ett par av kadettunderofficerarna. Vi startade med dunder och brak, och snart låg The Keys under oss som ett pärlband och vi fick gå fram till cockpiten en stund och titta på instrumentmyriaderna och den vådliga utsikten. Efter trekvarts flygning dök Miami upp vid horisonten, och vi gjorde en sväng över staden och över Miami Beach med dess fascinerande rad av fenomenalt dyra hotell - vad sägs om ett minimipris av 150 kronor för en natt, utan mat!

Så landade vi på Miami Airport, USA:s näst största flygfält, med flera startande och landande plan varje minut! Till att börja med blev vi visade runt på flygplatsen och det var en stor inrättning. Ojoj! Sedan åkte vi till Hialeah Race Course, en mäktiga pampig galoppbana. Så lunch vid flygfältet, den mest enorma lunch jag ätit. Det kostade 1.25 dollar, elevkassan betalade! Man tog hur mycket som helst av efterrätten, för det stod ingen i kassan när vi upptäckte glassboxen ... Även kyckling och paj och fem - sex olika sorters dryckjöm och salad och bröd med mera hittade vägen!!!

Från lunchen åkte vi till Deauville Hotel i Miami Beach, ett årsgammalt superlyxhotell med 600 rum och en hall minst hundra meter tvärs över. Här stannade off och up, medan aspiranterna åkte en runda med bussarna, det REGNADE nämligen för andra gången eller så det senaste halvåret!!! Så det stort upplagda programmet gick om intet.

Kl halv fem kom vi tillbaka till hotellet efter att ha bytt till rena, långa vita kläder i bussen. Nu bar det iväg till ett TV-bolag, där vi fick titta på och även delvis medverka i ett program med den kvinnliga senatoren Margaret J. Smith, en av de nio kvinnor som någonsin suttit i "riksdagen" och den enda som suttit både i representanthuset och senaten. Programmet började med att senatoren landsteg med helikopter utanför TV-palatset och inspekterade de svenske, som gjort uppställning med FC i spetsen!

Efteråt ett litet cocktailparty. Aspiranterna fick först bara saft och kakor, som tog slut på några minuter, varpå Chefen bad en bön för oss och fem minuter senare fanns inte en droppe rom kvar!!! Hum!

Sen skulle det bli middag med dans på en trevlig klubb med speciellt inbjudna extra trevliga flickor för oss, medan office-rarna roade sig på ett om möjligt ännu vräkigare hotell än Deauville. Johoja! TACKAR! En lokal modell utedansbana med fik, någon smörgås och lite saft att stoppa i sig och summa EN (1) söt flicka, plus en halvskabbig grammofoon, var vad man bjöd oss på! Ytterligare ett monumentalt misslyckande för USO, som stod bakom det hela. I Frisco, Los Angeles, Key West och Miami har "festerna till vår ära" blivit det ena dunderfiaskot efter det andra. Ingen vidare reklam för USA precis.

De flesta gick ut och strosade bland millionärerna istället. Två killar fick 20 dollar av en tokig prick, för att skicka ett vykort från Sverige, bla!

Kl 23 samlades vi vid USO-eländet igen och placerade oss i bussarna, två sekunder före en big regnskur. Kl halv tolv

var vi vid flygplanen och kl halv två skulle vi vara vid Än. Mjahaja. Framåt halv ett kom officerarna drällande... Detta gjorde att det blev lite trassligt att komma upp i luften, det kom en våldsam massa plan som skulle landa. Halv två kom det sista av våra plan i luften och inte förrän frammot halv fyra kom vi i säng.

Och därmed var det slut på denna dag, som givit många deras luftdop och alla åtminstone någon trevlig stund. Tack för den!

MÅNDAG 2. Idag öppnade PX-storen! En oanad tornado av dollarstinna svenska sjömän svepte fram över hyllorna. Fram på eftermiddagen fanns ingenting kvar på en del avdelningar!

Men i gengäld fanns det ingenting kvar i plånböckerna heller.

För övrigt hände ingenting särskilt i dag. På kvällen var dock en del aspiranter med på ett party hos amiralen, Corkle, som tidigare på dagen besökt Än.

TISDAG 3. Idag gick de sista slanterna på PX eller varuhusen i stan. Redogöraren har sålt över fyretusen dollar bara i Key West, och som många dessutom haft dollar kvar sen förut, så är det inte precis småslantar vi lämnat efter oss.

Kl sju hämtades vi i grupper om två av vänliga människor, som bjöd oss på middag i sina hem. För det mesta rejäla skrovsmål, med myttje dryckjom till, framförallt kanske mjölk, riktig mjölk! Det får vi inte ombord längre, plåtkossan är helt på bommen nu.

Genomgående en bra kväll, våra värdfolk var väldigt trevliga.

ONSDAG 4. Kl tio gled vi ut från kajen i Key West. Före lunch lektioner. Kl två kom ett flygplan och cirklade över oss, och kl halv tre öppnade luftvärnet eld mot en korv som släppts ut från planot. Betydligt mer givande än att skjuta på nästan stillaliggande mål på vattnet!

Efter skjutningen hämtades sambandseofficeren med helikopter. Som en väldig, ilsken insekt svävade den ovanför fjärde kanon och mannen hissades upp i något som föreföll lika hållbart som en sytråd.

Sen gick vi som bor i mäss 4 ned och öste mässen! Ventilerna stod nämligen öppna och sjön låg inte precis spegelblank! På en bänk i mässen låg en juvel på nöten, totalt obekymrad om det kluckande saltvattnet, som stilla porlade omkring bland bord och bänkar...

På kvällen passerade vi platsen för korvetten "Carlskronas" undergång år 1864. Alle man samlades på livbåtsdäck, där NO berättade om resan och dess tragiska slut, och medan kören sjöng en stilla hymn nedlade vår krytotekniker, furir Johan af Klint, ättling till fartygschefen på "Carlskrona", en krans av blå och gula blommor i havet.

TORSDAG 5. Idag är Dagen Spex. Kl nitton och femton var utlyst spex på livbåtsdäck, men på grund av censurens härjningar i manuset blev det framflyttat en timme av kommittén ... Livbåtsdäck var fullsatt när kl kvart över åtta spexets befälstecken gick till väders under spridd salut från bryggan.

Och sedan bröt spexet löst, häcklande och äcklande all överhet i ca två timmar. Spexet var bra, enda felet anses vara att det var för snällt. Mitt under föreställningen kom plötsligt ett stort fartyg gli-

dande akterifrån och passerade oss på högst 25 meters avstånd! Dom var tydligen nyfikna och undrande över vad vi hade för oss. Men spexarna fortsatte. Ett omtyckt nummer var en trolleriprofessor, som hällde vatten över löjtnant Edman och krossade Chefens klocka, allt givetvis av misstag! En särskild eloge skall aspirant Josephsson ha, eldsjälens bakom spexet. Även under framförandet märktes förresten hans glada nuna.

Och efteråt försvann spexarna in i gunrummet på en hejdundrande firning av kvällen.

FREDAG 6. Ingenting särskilt att skriva om idag. Vi lämnade Cuba och kom på nattkröken fram till Haiti.

På kvällen höll dr Hjalmers föredrag om Haitis historia och geografi och sånt som intresserar turisten.

Än bio gav sen "Hans vilda döttrar".

LÖRDAG 7. Gick in till Port-au-Prince kl nio. En svärm av kregjare i torftiga ekor rodde oss till mötes och gick in till fartygssidorna. Vi försökte schasa bort dem, men det gick inte. Men si! syndens straff; en båt råkade ligga precis under ett avlopp när en ovanligt väl tilltagen sats kom susande!! Enorma ovationer!

Vi sköt vår salut och gick sedan till kaj. Fyra postsäckar väntade på oss till stor fröjd och gamman.

Iland fanns fantastiskt billiga träarbeten. Skålar, askar, fat, statyer och statyetter till priser som är häpnadsväckande låga. Tio spänn för en staty av ett kvinnohuvud, 40 cm hög, t.ex. Och det går alldeles utmärkt att pruta. Alla kommer ombord lastade till bristningsgränsen.

På kvällen flitiga studiebesök vid en gata som lär skall vara världens längsta av den sorten...

Vid ettiden på dan hade vi förresten träning till en gymnastikuppvisning. En knallhet stadion-gryta utan dusch.

SÖNDAG 8. Idag kläffade den marina organisationen bättre än vanligt. Fjärde kvarteret hade vakt, men icke förty skulle andra kvarteret först inte få någon permis alls före kl nitton, då gymnastikuppvisningen började. Vi skulle visa haitianska kadetter runt mellan tio och halv tolv och ge dem öl och vara allmänt trevliga. Övriga hade permis från tio. Sedan skulle vi hjälpa fjärde med visning mellan 14 och 16, vilket inte var särskilt snällt med tanke på att vi aldrig krävt någon hjälp och ändå är det vi på andra som haft nästan alla visningar. Nå, kl halv ett meddelades att vi fick permis mellan tolv och två. Det var ju ingen idé tyckte vi och stannade kvar. Men kl två meddelades att vi fick permis till kl halv sex! Tämligen så dyster stämning på andra kvarteret över en förstörd söndag!

Men annars så. Gymnastikuppvisningen gick av stapeln på kvällen inför ett välfyllt stadion. Dvs först var där fullt av folk, som åsåg en friidrottstävling, när vi kom dit. Men polisen körde ut allt folket och släppte sen in dom igen. Genialt!

Nå, vi spänstade våra tio minuter och sen spelades fotboll. Vi förlorade med 0-3, men det var oxe ett bra lag vi fick emot oss.

MÅNDAG 9. På morgonen parad från Än till ett monument en bra bit upp i stan, där Chefen och konsuln lade ned en krans sedan vi först stått och väntat någon halvtimme i solen.

Sedan fick vi chans till en rundtur till romfabriker m.m.. Rommen är stark, god och billig här. En helbutelj av den bästa kvalitén kostar mellan en och tre dollar, beroende på köparens munläder...

För övrigt fortsatte vi idag att fylla skåp och lådor till bristningsgränsen med trävaror till släkt och vänner och framåt kvällen oss själva med den goda rommen.

Här vimlar av otroligt efterhängsna människor, som prompt skall sälja något eller köra oss någonstans. Ibland är det nästan omöjligt att bli av med dem. Men det finns trevliga människor längre uppåt i stan och det finns lyxhotell m.m.

Turistångare i mängd lägger till bredvid oss någon halv dag eller så, och går sedan. Idag är det "Jerusalem" som ligger här. Hon var ju i Stockholm på sin jungfruresa.

TISDAG 10. Idag var en stor dag. Hans excellence Presidenten av Haiti behagade göra oss den äran! Stort ståhej! Timmar i förväg översvämmades kajen av till tänderna beväpnade pappisar med och utan uniform och ombord åkte "stor flaggning" till väders och man putsade det stora muskötteriet till egenkännlighet. Och så kl halv tolv syntes borta på piren en stor skara människor röra sig i riktning mot Älvsnaabben. Den myllrade närmare och man kunde nu urskilja Presidenten i täten. Han steg högtidligen ombord och hälsade på Chefen och officerarna och gav muskötteriet en nådig blick. Sen knatade ett femtiotal soldater ombord, medförande fyllda kulsprutepistoler, maskingevär, revolverar och annat och besatte gunrum, livbåtsdäck, brygga m.m. Alltsammans tämligen skrattretande! Nå, gubben åt lunch och drack kaffe och verkade tämligen trevlig och gick inte överbord förrän framåt kl ett, följde av hovet och 21 skott (lösa)! Dessutom

manade vi reling och hurrade och viftade med mössorna och musköteriet skyldrade i tio minuter, och sen var allt frid och fröjd igen.

På dagen åkte fria aspiranter på återbesök till kadettskolan och var borta till fram på kvällen.

På kvällen party ombord för en massa högre dignitärer. Starkt knorrande aspar ur vaktkvartaret rycktes från navigationspluggandet till partyt, för att representera. Ha! Vi fick bära glas och stå i garderoben! Men ha, ha! Vi smögo oss in lite då och då och smakade på t.ex. femstjärnig rom från 1925. Smaskens!

En aspirant stod på livbåtsdäck och konverserade en dam, när han plötsligt kände något runt och kallt och hårt mellan skulderbladen. Han vände sig om - och stirrade rätt in i det ondskefulla ögat till ett maskingevär som stack ut genom ett av gunrumsfönstren!!! Hjä-va-hö-h-h-hic-vlp!

Någon större stjärna hade plockat med sig sin lilla uppvaktning för säkerhets skull...

ONSDAG 11. Och så bar det iväg, bort från den sista utposten på denna väldiga kontinent, den nya Världen, som ännu är en sjudande, kokande gryta, vars enda motsvarighet till det mäktiga brus från "historiens vingslag" man kan förnimma överallt i Europa och Asien, bland gamla, gamla saker, som stensättningar, vikingaskepp, skvedukter, pyramider och gyllene tempel, är den märkliga, flertusenåriga indiankultur, som vi kom i kontakt med i Mexico. Men det är ett framtidsland, var så säker. Det är bara det att allt verkar så rastlöst, man får ingen lust att stanna kvar, inte på någon av de platser vi besökte.

TORS DAG 12. Idag gick vår andra stridsmässiga övning av stapeln och en ny våg av "död och förintelse" svepte fram över fartyget, medan vi pepprade den "fientliga jagaren". Det är en trevlig utbildningsform.

För övrigt pluggar vi så blodet kokar, framför allt navigation, som vi skriver i morgon. Så skall våra bestickjournaler in igen om ett par dagar med nya höjder och ett par tidvattenberäkningar, och vi har varsin uppgift i sjömanskap, att göra upp en ritning över någonting, t.ex. livvästar eller minhissar eller båtar. Sedan har vi våra ordinarie vakter och rengöring och lektioner utom idag och i morgon, då vi har fått överläsning hela dagarna, så inte har vi direkt någon svårighet att få tiden att gå, inte! Mindurkarna är fyllda dygnet runt av flitiga aspiranter bak väldiga boktravar.

FREDAG 13. För intendenturaspiranterna skrivning i intendentur, för sjö-asparna skrivning i navigation. Som vanligt inte alltför många dystra anleten efteråt, alla onda aningar till trots.

Idag slutsputtade vi oxo på våra bestickjournaler för sista gången denna resan.

På kvällen skyddstjänstfilm om huru handla under strid, redigerad av bl.a. vår UT här ombord, flggkvartersmästare Skarström.

LÖRDAG 14. Gjort rent skepp som det står i loggboken, dvs ägnat oss åt en noggrann storrengöring av hela fartyget i tre timmar.

Och sen satte vi igång på allvar med våra sjömanskapsritningar. Men det tog lång tid, och man fick göra många ritningar, innan man blev nöjd. Det har nämligen sina sidor att försöka tuscha, när båten kränger tjugugraden åt vardera sidan. Det är nämligen lite gungigt idag. På nordatlanten går en storm på fjärde dygnet och det är väl det som kommer hitåt.

SÖNDAG 15. Något mindre gungande idag.

Idag inträffade en tämligen unik händelse ombord; konfirmation. Två man har gått och läst för pastorn några månader och blevo nu konfirmerade på livbåtsdäck. Härefter följde nattvardsgång med denna kyliga, vackra dag på Atlantens grymma böljor som kyrka. Mycket gripande.

På kvällen gav Chefen sin sista middag för aspiranterna. En utomordentligt trevlig tillställning med god mat och dryck och goda cigarrer.

Efter maten gick vi alla på bio och såg "det grymma havet" denna fina film och fortsatte sedan hos Chefen. Det var härligt att få koppla av så en hel kväll mitt i allt pluggande!

MÅNDAG 16. En sån där dag igen då aspiranterna pluggar för vilda livet. Den tid är nu långt sedan svunnen då mindurkarna kunde vara tomma om nätterna!

Och idag hände något, vår trevliga khaki försvinner och fram kryper kyperten. Inget populärt byte precis, men det börjar bli lite väl svalt om nätterna.

TISDAG 17. Skrivning i sjömanskap hela förmiddagen. Ganska så invecklad tycker vi.

Och sambandstjänst hela eftermiddagen. Först prov i signalhiss och sedan prov i att hissa flaggorna, två man i taget.

För övrigt hårt väder och en film på kvällen, "Kärlek i Paris", synnerligen populär. I pausen introducerade pastorn vår skeppsvisa.

Vädret börjar bli lite grått och blåstigt nu. Det märks att vi är på väg mot Norden.

ONSDAG 18. Först överläsning, sedan stridsmässig övning. Dessa övningar blir av allt mer omfattande och realistisk art. Idag genomsållades vår gamla skuta av grova projektiler.

Fänrik Sondén vid 12:e kanon drabbades av en lapp som det stod "svårt chockad" på, och han blev alldeles crazy och ville skjuta AO och beordrade eld mot allt möjligt och måste övermannas av fem man och med våld föras till sjukan, enormt hojtande. Stor uppståndelse vid sjukan, pastorn kom kutande alldeles hjärtängslig och man trodde först att det var en riktig chock! Så Sondén fick sig ett gott skratt. Well done!

På kvällen gavs ytterligare en film, "Tretton i planet" hette den. Det finns ett litet lager kvar av film som vi ännu ej sett, och nu vill man försöka arbeta sig igenom det.

Förbindelserna med Göteborg blir allt bättre och i natt till exempel ringde sex - sju man ur andra kvarteret hem, med styrman Lindell i spetsen. Det gällde att passa på när man väl fått kontakt. Hemma var klockan 0130, men vad gör väl det när man får höra sin makes eller sons röst från fjärran vattenvidder!

TORS DAG 19. Och nu åker alla tropikuniformerna tillbaka in i sina uppbörder. Vitt och khaki, allt skall bort. Ingenting kvar att påminna oss om vad som varit haver, utom souvenirer i tusental förstås ...

Vi fick lov att göra om provet i signalflaggor, men så gick det desto bättre andra gången. Inflation på tior.

Och på kvällskvisten avläsning av fartlanternor. Jättelätt, endast ett par icke-tior bland alla!

Sekondens födelsedag. Stort firande. Officerarna ser lite tagna ut redan....

Havet har blivit så där trevligt blygrått igen efter alla ändlösa sjömil av gnistrande kristallklart, andlöst blått vatten. En akterlig dyning sätter oss alltmer i rullning. 20° kan avläsas titt som tätt på inklinometrarna.

Nyckelbesättningen har examen med förhör inför Chefen i olika ämnen, mest praktiska, som artilleri och sjömanskap. Och vi pluggar för brinnkäre livet, just nu är orglära, dvs TJRM 2, på tapeten.

FREDAG 20. Förskräcklig skrivning på morgonen. Efter lunch genomgång av den förra stridsmässiga övningen och på kvällen liten stridsövning.

Vi siktade land långt i fjärran, de västligaste av öarna i Azorerna. En stund senare utplånades all sikt av en synnerligen kraftig regnby. Vi har nu mycket kraftig dyning rätt akterifrån och rullar förfärligt. Vid middags-tid blåste det upp och kursen var då sådan, att vi fick vinden tvärs in om BB och sjön nästan tvärs.

En rullning, uppmätt till 25° åt SB, förflyttade helt abrupt middagen i gunrummet, högbåtsmannamässen och en del andra mässar till durken, allt mycket hastigt och förvandlade härigenom sagda lokaler till något mera liknande svinstior. Fasligt förargligt!

LÖRDAG 21. På morgonen löpte vi in till Ponta Delgada på San Miguel, en av de sydöstra öarna i gruppen.

Den i särklass virrigaste av alla tillläggningar. När vårt första skott ljud, 12 minuter före utsatt tid, var bara hälften av musköteriet på däck och inte uppställda, och därtill på fel sida! Och när det inte kom någon svarssalut, skingrades musköteriet. En kvart senare började det smälla iland...

Nåja. Men det var underbart att komma till en européisk hamn igen. Bara anblicken av staden fick en att känna sig glad. Man riktigt kände hur lugn och stilla och ren den vackra staden var.

En sextimmars busstur runt ön var en verklig upplevelse. Det var konsuln som hade ordnat den och den gick genom små pittoreska städer och kors och tvärs och ut och in på ön. Till téplantager och utsiktspunkter ovanför tvärbranta hundrametersstup och till randen av en slocknad vulkan, i vars krater fanns sjöar med olikfärgade vatten och en stad med svavel som puttrade muntert i små gölar här och var, och små vattenhål som bubblade och stänkte och porlande mineralvatten i mantra bäckar. Till ett stort och berömt hotel, Terra Nostra, med en mycket vacker trädgård. Sen hem längs den södra kusten, branta lavaklippor som vägen skar ned sig djupt i här och var.

Varenda fläck är odlad, längs de tvärbranta kullarna slingrar sig terrasserade pyttesmå åkerlappar. Det är brant och vilt och vackert. En ö man minns!

På kvällen strövadé vi omkring i den verkligt vackra staden, bland massor med små idylliska parker och vackra hus. Allt var så rent, så rent. En verklig kontrast mot alla degoshamnarna. Bara trottoarerna är värda ett besök på ön. Varenda trottoar är stensatt med små, fyrkantiga plattor i vitt eller rött, och plattorna är lagda i sirliga mönster, överallt, på minsta lilla bakgata!

Så värst mycket nöjen fanns inte att tillgå, men det fanns barer och fik (!, med RIKTIGA BAKELSER ffg på fem månader) och ett ställe där man kunde dansa.

SÖNDAG 22. En sightseeingtur till för de som inte kunde åka igår. Den varade dock bara ett par timmar.

Och vid kajen kom krejarna i små båtar och tjoa och skrek och sålde granna dukar, äkta handbroderade med maskin, små vintunnor, gungstolar, schalar, korgar av flätad rotting och så vidare. På kajen gick Evert Taubes tvillingbror kring och sålde "vykort" och "äkta guld" smycken. Roliga, pittoreska gubbar, skäggiga och barfota.

Kl ett satt vi kurs mot England. Mitt på söndan fick vi hämta ut stridsbeklädnad. Ett exempel på sk söndagsfrid.

Det rullade allt mer och mer. Till slut, kl ett i natt, fick vi lov att ändra kurs, mot Spanien hän, för det vinglade uppåt 27-28° och vid 32 välter ekipaget, påstår ingenjörsaspiranterna!

MÅNDAG 23. Idag var det livat. Vi skrev våra slutskrivningar, navigatörer, ingenjörer och intendenten, medan fartyget rullade vilt. Vi har nämligen återtagit vår förra kurs. Vi åkte kors och tvärs och tabeller och pennor virvlade genom rummen. Då och då säckade någon bänk ihop och sände ett par, tre man sprattlande i durken. Så det var liksom lite svårt att koncentrera sig på skrivningen!

TISDAG 24. Sköt idag ffg med egen ammunition till 15-cm pjäserna. Mycket spännande. Det var kallt och ruggigt och regnade och vi hade premiär för stridsbeklädnaden. Gasfara var oxo populärt. Det var inte utan att det var lite bökt med gasmask, stridshuva och hjälm påtagna, och livbälte på magen och hela millevitten!

På kvällen bemanningsövningar, oxo nu full mundering.

Annars prov för styrman Bergalm i fart- och manöverflaggor, hela dagen. Och så passade ingenjör Jacobsson på att dementera våra förhoppningar angående rullningen. Medelst

skisser och diagram visade han oss att skutan klarar 50⁰ utan vidare! Så var det med det!

ONSDAG 25. Den sista dagen för prov och elände! På morgonen skrivning i sambandstjänst och under dagens och kvällens lopp slutprov i morse, parvis och enavgivare.

Dessutom en högst pinsam och för många ekonomiskt kännbar sak, nämligen klädmönstring. Vart fasen tar prylarna vägen?

Regissörsparet Breide-Dossel härjade vilt med aspiranterna och filmade alla tänkbara situationer och grupperingar i en mäss. Vad månne bliva av detta?

På kvällen ett löjtnant Edmanskt föredrag om Dover, oväntat bra hållet!

Sen en film, "Purpurslätten", i mindurk två.

TORSDAG 26. Idag en stor dag; den ett gross:te dagen av vår resa! Vi lämnade alltså Kugl. Hufvudsta för exakt 144 dagar sedan!

Och så small det till för oss med slutförhör inför Chefen. Navigation, maskin- och fartygskännedom, organisationslära, sjömanskap, tolema-riel, förvaltningslära på programmet. Varje man var inne minst en gång.

Efteråt inspektion, varvid Chefen ansåg sig djupt imponerad av den höga nivå, på vilken våra kunskaper höll sig. Betydligt över medelmåttan, ansåg han. Tack för det!

Och kl sju siktade vi fyren vid Lizard Point, en högst välkommen syn! Styr nu in i Kanalen. Trafiken tättnar allt mer.

LÅNGFREDAG 27. Denna dag började som en långfredag skall börja. Vi samlades på livbåtsdäck allihop och hörde Chefen tala vackra ord om oss. Så höll vi gudstjänst och alla hade snygga, mörka kläder på sig.

Sedan satte vi oss till bords och åt vår lunch.

Då kom över högtalarna en order så orimlig en långfredag, att vi bara stirrade på varandra, fullkomligt oförmögna att tro våra öron. "Aspirantdivisionen lystring: durken i mindurk två om BB skall målas. De som ha skåp där, uppmanas ta fram vad de anse sig behöva de närmaste två dagarna."

Alltså: pro prima, man sätter inte folk att arbeta en långfredag, inte på en sådan sak! Vi har dock haft gott om tid under Atlantresan som inte utnyttjats. Tänk på vilodagen så att du helgar den.

Pro secundo: den lokal, där mer än 50 man förvarar nästan all sin utrustning blir avstängd under de två första dagarna av en hamnvistelse! Vi skall bestrida musköteri, vi skall pyssla och dona inför visitationer m.m., vi har våra kläder där. Vi har inte plats i mässorna, varken i skåpen eller någon annan stans. Skall vi ha skeppet snyggt eller ej? Och hur har vi kunnat måla durken i våra mässor utan att flytta ur dem? Jo, genom att måla fläckvis! Men det är kanske skillnad på mindurkar och mässor i det avseendet?

Någon vidare långfredagsstämning känner vi dock ej!

LÖRDAG 28. Löpte in till Dover på morgonen. Tyvärr får vi inte ligga i docka, och eftersom tidvattnet här rör sig med skillnader på upp till sju meter mellan högt och lågt vatten blir det en hel del besvär med landgången och förtöjningarna. Sju-åtta förtöjningar sprang bara idag och om man kom ombord fram på kvällskvisten fick man gå ombord på båtdäck!

Permission från kl 1300. Man går på puten, äter middag och går på bio, annars intet anmärkningsvärt. Allt är naturligtvis mycket engelskt, och för dem som inte varit i England förr är det givetvis av intresse.

SÖNDAG 29. En mycket lugn och skön dag. Vackert väder, konstigt nog, och inget särskilt att göra. Många är uppe och tittar på fästningen, som ligger på en klippa ovanför staden.

Och ett fenomen fick idag sin förklaring. Många har undrat över brev som borde ha kommit för länge sen. Idag kom en laddning dylika försändelser med en liten, patétisk stämpel på baksidan: Svenska FN-bataljonen, Egypten. J-haja. Tack så mycket!

Vi har även fått en säck FN-post hit till Än! Tänk att det skall vara så svårt att hålla reda på de två tänkbara adressstationer som kan komma ifråga för svensk militärpost till utlandet!

MÅNDAG 30. Kl 0900 åkte SB vakt buss till London för att tillbringa en dag där. Allra först åkte vi till svenska kyrkan i London, där vi välkomnades av svenska pastorn och bjöds på kaffe och sandwiches. Det kändes gott i en tom mage. Därefter gjorde vi i bussarna en entimmes rundtur i de centrala delarna av London och sedan fick vi strosa omkring på egen hand. Alla de vanliga platserna besöktes naturligtvis, särskilt Madame Tussauds berömda vaxkabinett. Vid tiotiden samlades vi så glada och nöjda utanför parlamentsbyggnaderna för att återvända till Dover, en tretimmars sömnig busstur.

TISDAG 31. Vardag igen och därmed arbete under förmiddagen för SB vakt.

BB vakt gjorde idag om gårdagens Londonresa och gjorde ungefär samma saker. Dock den skillnaden att London nu vaknat efter påskfirandet och öppnat alla sina affärer, för oss mest att titta i kanske, för det är inga större penningmängder i

omlopp efter 149 dagar!

Påsk, förresten. Vi firade den helt
stillsamt med lite pynt i mässarna och extra
högtidliga middagar med fin mat och vin att
dricka. Och iland fanns ju påskan att be-
skåda lite varstans.

APRIL.

ONSDAG 1. FÖRSTA APRIL och SISTA DAGBOKSDAGEN! Den etthundrade och femtionde dagen och den dag, då vi definitivt vänder stäven mot Sverige!

Vi lämnade Dover redan kl sju, avviftad av borgmästaren och susade iväg mot Vinga.

Och framför oss väntar amiraler och kommandörer och press och TV och föräldrar och kärestor och allt annat underbart som bara finns i Sverige.

Och ett par ombord kommer att för första gången skåda en ny liten familjemedlem.

Isynnerhet vår omtyckte styrman med de många signalproven, styrman Bergalm. Sent i natt kom det ett telegram till honom att hans hustru givit honom en liten dotter! Så nära och ändå så fjärran!

Och snart, snart blåser Hemlängtan från vår masttopp och ger signal, att denna underbara resa till slut är över och att efter alla spännande och exotiska länder väntar oss "Det vänaste land uppå jord". SVERIGE!

§ SLUT §

MEDDELANDE

Från Kommendörkapten Gunnar Norström		Till Kadett Björn Grönwald
Datum 2.12.1959		Kadett Håkan Rudéus

Eder aspirantdagbok fördd under LÅNGRESAN (1958-59) innehåller så mycket av frisk och trevlig syn på livet och berättade så livfullt om glada upplevelser. I avsnittet under sista dagboksdagen gävo Ni resan betyget underbar. Den bedömningen gjorde mig varm om hjärtat, Mätte minnet av färden alltid bereda Eder glädje.

Kära författare, Eder bok kommer jag att förvara som en dyrbarhet.

Gunnar Norström